

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК VII. Ч. 12. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ГРУДЕНЬ, 1950.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., DEC. 1950. VOL. VII. No. 12

ЗІЗД БРАТСТВА КАРПАТСЬКИХ СІЧОВИКІВ

У дні 7 і 8 жовтня відбувся зїзд Братства Карпатських Січовиків у Торонті, Онтаріо, Канада, у 20-у річницю зацнування Карпато-Української Держави.

До президії були вибрані: полк. Степан Миколин з Гемилтону, Онтаріо, голова, др. Петро Стерчо, із Шикаго, заступник, і проф. Олександр Бризгун, з Торонта, секретар. Крім гостей було 68 делегатів, особисто або через уповноваження, що представляли 319 членів Братства із 17 країн світу. Привітів наспіло до 100.

На зїзді промовляв заступник голови сойму Карпатської України, др. С. Росоха і інші.

На концерті з нагоди зїзду було з 1.000 учасників, головню з Торонта.

Зїзд закінчився прийняттям резолюцій і постанов. До нового проводу Братства вибрані др. Степан Росоха, голова, С. Миколин, заступник, Василь Тимко, секретар.

ЗНАЙШЛИСЯ ПРОПАЛІ РИСУНКИ ШЕВЧЕНКА

Під час повороту із заслання Тарас Шевченко нарисовав портрети 4 осіб що їхали з ним кораблем з Астрахані. Аж нещодавно знайдено їх у Швеції, звідки їх перевезено до Естонії, де їх купив професор мистецтвознавства Ганс Кузік, який тепер післав їх до Києва.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ РУХ І УКРАЇНА

Організація створена з почину Вінстона Черчилля та при участі визначних політичних діячів різних європейських країн — „Європейський Рух”, включила до свого складу представників т. зв. держав-сателітів (Болгарія, Чехо-Словачина, Румунія, Польща, Угорщина та Югославія), а в лютому, 1950, прийняла також представників трьох балтійських країн (Естонія, Латвія, Литва). Європейський Рух має своїм завданням підготувати основи для майбутнього об'єднання народів Європи на основі рівноправності вільних держав і демократичного ладу в кожній країні.

В 1949 р. в лоні Європейського Руху засновано „Секцію Центральної і Східної Європи”, на чолі якої стоїть член британського парламенту, Мек Миллен. Ця секція постановила скликати не пізніше березня, 1951, конференцію представників поневолених більшевизмом народів. Участь українців у цій конференції буде у великій мірі залежати від того, чи вона буде прийнята в члени Європейського Руху. Те саме можна сказати і про Білорусь.

Підготовка до цієї конференції є одним з головних чергових завдань ресорту закордонних справ Виконного Органу УНРади. У зв'язку з цим ресорт закордонних справ, а та-

БАЛТІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА НАРАДА

Дня 30 вересня, 1950, відбулася чергова нарада представників Державних Центрів Балтійських народів (Естонія, Латвія, Литва) і України.

На цій нараді обговорено загальну світову ситуацію у зв'язку з розвитком подій на Сході Європи, вислухано інформації про конференцію політичних центрів націй поневолених більшевизмом, що має бути скликана Секцією Центральної і Східної Європи при Європейському Русі, і намічено спільні кроки в інтересі успішної боротьби народів Сходу Європи за їх державне визволення.

ДОВГИ — 442 БІЛІОНИ

При кінці 1949 у Злучених Державах було публичних (федеральних, стейтових, локальних) і приватних довгів \$442 біліони.

Проти стану в 1948, ті довги зросли на 2½%.

Тепер вони зростають швидше через нове федеральне об'єднання на оборонне озброювання.

кож чинники Українського Комітету для об'єднаної Європи аживають усіх заходів для включення українських представників до Європейського Руху, нарівні з іншими державними народами.

ПЕРШИЙ УКРАЇНЕЦЬ ФЕДЕРАЛЬНИМ ПОСЛОМ У БРАЗИЛІЇ

У федеральних виборах у Бразилії, 3 жовтня вибраний перший українець, д-р Петро Фірман, послом до федерального парламенту. Він був кандидат соціал-демократичної партії провінції Парана.

Д-р Фірман є адвокат з професії, має 37 років, був в 1947 і 1948 послом в соймі Парани, а потім державним секретарем хліборобських справ паранського уряду.

Українське громадянство провінції Парани дало йому організовану однастайну підтримку.

НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПАРОХІЯЛЬНИХ ШКОЛАХ

С Василь Лар подає у „Шляху” що Єпископська Консисторія розглядала 14 листопада справу навчання української мови в парохіальних школах. Стверджено що в парохіальних школах відбувається навчання української мови. Українські школи можуть свобідно вносити прохання до Єпископського Ординаріату у справі приділення їм відповідної учительської сили, якщо такої сили у себе ще не мають.

ЗРІСТ НАСЕЛЕННЯ АМЕРИКИ

Населення Злучених Держав за минуле десятиліття зросло із 131,669,275 до 150,697,361.

ПОКАЗ УКРАЇНСЬКОЇ НОШІ

виведений п. Стефанією Пушкаревою на ювілейнім бенкеті США в готелі Ворвик у Філадельфії 11. листопада 1950 р.

З ліва на право: п. Марія Вовчок (надніпрянський стрій дівчини), п. Віра Шпакієвська (надніпрянський стрій молодиці), п. Марія Свистун (київський стрій), п. Аннета Мазуркевич (молодиця з Київщини), Наталя Охримович (Київщина), п. Дарія Возна і п. Стефанія Бернадін (Буковина), п. Олена Коломенська і п. Евдокія Дичківна (Снятин), п. Марія Харина (Жути), п. Софія Гарасимович і п. Марія Хомин (Борщів), п. Єва Бензик (Заліщики), п. Марія Гинда і п. Марта Шанковська (Городенжа), п. Марія Евченко (Коломия), п. Ольга Коморовська (гуцулка із Закарпаття), п. Наталя Перфецька, п. Дарка Пушкар і п. Елеонора Кульчицька (Гуцулія), п. Ольга Лісо (Яворів), п. Стефанія Пушкар, директорка цієї мистецької ревії.

(Світлив Олександр Михалюк)

НАШЕ ЖИТТЯ — OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на пів року \$1.50. Поодинокі числа 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.50 per year, ½ year \$1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Дальший шлях С У А

За 25 років праці Союз Українок Америки здав іспит зрілості на минулій ювілейній конвенції. С У А виріс за чверть-століття на велику і славу організацію яка здобула собі добре ім'я і признание не лише у Злучених Державах, але й у всьому світі.

Досягнення це завдячує С У А своїм членкам у 56 відділах в Америці, які сповнені ширим українським патріотизмом, працювали для добра української справи в Америці і для України, щиро, сердечно, з любов'ю матері.

9-а конвенція С У А здавала собі справу з того що здобує добре ім'я організації, її славний пройдені шлях з великими досягненнями, а також сьогочасний вирішальний момент у світі, коли народи світу дожидають остаточного зламання трагічного стану і визволення поневолених — ставить перед Союз Українок Америки нове, ще більш відповідальне завдання. Це є завдання ще більшої праці, ще труднішої роботи, а теж пожертв і посвяти, до якої нас перш за все кличе голос розпуки, але й надії, наших закутих в кайдани сестер і братів з Рідних Земель.

Маючи це на увазі, ювілейна конвенція С У А прийняла відповідні резолюції й постанови що дадуть директиви і напрям у дальшій праці на дальшій шляху великій громаді союзниць.

Ось 2 прийняті конвенцією резолюції у цим напрямі:

“Ювілейна Конвенція С У А взиває українське жіноцтво Америки ставати в організовані лави та посилити працю С У А, щоб спільними силами боротись за загально-людські ідеали свободи; і рівності та допомогти своїм сестрам і братам на Рідних Землях у їхній завзятой боротьбі за українську самостійну державу.

“С У А є найстаршою понад-партійною національною організацією на континенті Америки яка об'єднує жінок без різниці віровизнання й партійної приналежності. Конвенція стверджує потребу поширення членства і числа відділів, а також поглиблення програми організації. У зв'язку з цим висказується за побільшення числа референток окремих ділянок, та посилення праці існуючих, та за приділення організаційної діяльності окремим місто-головам С У А через збільшення їх числа”

Основна мета цієї резолюції є — поширення членства і числа відділів С У А. Це значить що в найближчій майбутнім, скажимо до часу 10-ої конвенції, що відбудеться у травні, 1953, в Дітроїті, мусять прибути нові відділи С У А і багато більше нових членок. З таким надбанням мусимо прийти на наступну конвенцію. Головна Управа й Екзекутива С У А будуть у цим напрямі працювати але ж вони потребують підтримки і помочі всього членства, усіх союзниць. В усіх містах, де є значніші українські громади, мусять тепер постати нові відділи С У А, а число членок нашої організації мусить значно зрости. Це є неодмінне щоб виконати ту велику місію яку накладає на нас майбутнє України.

Віра в поміч Господа Бога і віра у краще майбутнє України додасть нам сили виконати це завдання.

До нас прибули тепер нові сили, прибули наші сестри, вигнанці з Рідних Земель. Вони багато перетерпіли під займанцями, на скитальщині, а й тут ще мусять перейти труднощі нових поселенців. Однак вони ширі українські патріотки, які доказали свій патріотизм великими жертвами і посвятою, вони набули чимало знання й досвіду — і тепер нам стають до помочі у праці як добрі досвідчені громадянські діячки. А коли їх стане більше разом з нами в ряди С У А, про що ми не сумніваємося, то ми певні що місія яка є перед нами, буде повністю і як-слід виконана.

Отож вітаймо нових імігранток у наші ряди, закликаймо їх до спільної праці, працюймо разом щиро і дружньо, а вислід наших спільних трудів буде якнайкращий.

З новим роком ідім дальше шляхом трудів та успіхів Союзу Українок Америки і здобуваймо дальші досягнення для добра української справи.

Л-ка.

ДО ЧЛЕНОК С У А

В цім числі Нашого Життя, дарма, що воно подвоєне об'ємом, годі було вмістити увесь матеріал з Конвенції С У А. Тому частину залишено до наступного видання Нашого Життя. Між іншим, резолюції, прийняті на 9-ій конвенції С У А, а теж рецензія про ювілейний концерт, появляться в січневім числі.

ПОВІДОМЛЕННЯ

На телефонічні й письмові запити Український Конгресовий Комітет Америки подає до загального відома американського українського громадянства, що листи у справі збірок, розсилені Фінансовим Комітетом Порозуміння Політичних Груп в З. Д. А., не походять від Українського Конгресового Комітету Америки.

Гроші зібрані тим Фінансо-

Окружна Рада в Нью Йорку святкує 25-ліття С У А

У неділю 26. листопада 4 відділи С У А за почином Окружної Ради в Нью Йорку відсвяткували 25-ліття своєї організації святоточним бенкетом у готелі Бреворт.

До ювілейного комітету входили пп. Іванна Бенцаль, Катерина Пелешок, Марія Марусевич, Емілія Карнат, Ева Корпало, Антонія Латишевська, Катерина Стефанович, Стефанія Грицко. На бенкет прибула п. Олена Лотоцька, голова С У А та нововибрана пресова референтка централі п. Кекилія Гардецька. Між запрошеними гістьми бачили ми представника парохії о. Мельника, редактора „Свободи“ д-ра Л. Мишугу, представника Об'єднаних Українських Організацій міста Нью Йорку п. Гаврилка та багато інших визначних громадян і громадянок.

Провідницею (товстмастром) вчора була нововибрана містоголова С У А п. К. Пелешок. Вона попросила присутнього о. Мельника перевести молитву й після того засіли всі до смачної вечері. Музично-вокальна програма обіймала „Гімн Союзу Українок“ у виконанні піяністки Ольги Дмитрів, кілька пісень на гавайських гітарах у виконанні Льоні й Володимира Осередчуків й низку прегарних пісень у виконанні Євгенії Мозгової-Винниченко. Публіка примусила оплесками відомо співачку до наддатку й почувла пісню власної композиції співачки. Жаль тільки, що голосні шарудіння „вейтерів“ та

гутірка бенкетуючої публіки ослабила весь чар звуків.

Ділову частину розпочала п. Стефанія Грицко, відчитавши підсумки праці Союзу Українок за останніх 25 літ. Після неї промовила голова С У А п. Олена Лотоцька, яка навізуючи до тільки що відспіваної пісні „Садок вишневий“ вказала на обов'язок членок С У А творити таку родинну ідиллю всюди, де тільки знайдеться українська сім'я. Вона привітала присутніх нововибраних членок Гол. Управи С У А та віввала їх до дальшої невсипуючої праці, для сповнення намічених завдань, не зважаючи на всякі перешкоди на цьому спільному шляху. Після неї запрошено до слова нововибрану пресову референтку С У А п. К. Гадецьку, що представила обов'язки жіноцтва в обличчі закликуючої воюючої Батьківщини. Д-р Л. Мишуга від редакції „Свободи“ зясував — цитуючи найновішу публікацію одної американської авторки — що жінка є кординуючим і консолідуючим чинником у родині а повинна поширити цю свою роллю і на громаду і стати рятунком для цілої нації. О. Мельник висказав свій подив для організаційної праці С У А, якої прояви спостерігає в усіх ділянках громадського життя. П. Гаврилко привітав С У А від Об'єднаних Організацій Н. Йорку, а п. Кучма від т-ва „Зорі“. На закінчення одержала п. Лотоцька „срібний вінок“, а п. Бенцаль китицю срібних квіток.

К. Г.

ГОЛОС АМЕРИКИ ПРО С У А

Український відділ Голосу Америки в Нью Йорку у своїй радіо-передачі на коротких хвилях надав 26 листопада таку інформацію про Союз Українок Америки:

В середині листопада цього року у Філадельфії відбулась дев'ята конвенція Союзу Українок Америки, яка відзначила 25-ліття цієї організації.

Українське жіноцтво в Америці внесло велику частку у справу освіти й організації українського жіноцтва в Америці були звернуті на допомогу Старому Краєві, звідки вони всі прийшли і недолю якого добре пам'ятали. Тому праця першої жіночої організації, Союзу Українок Америки була головним чином звернута на те, щоб зібрати гроші і вислати допомогу до Старого Краю, допомагати у влаштуванні виставок українського мистецтва в Америці — в Нью Йорку і Шикаго — зібрати гроші для жертв голоду в Україні у 1933 році, від яких радянський уряд відмовився під тим приводом, що ніякого голоду на радянській Україні нема.

Останні роки, з приїздом нової іміграції до Америки, Союз Українок Америки почав звертати більшу увагу на культурно-освітню працю. Останнім великим надбанням Союзу Українок було видання творів Лесі

вим Комітетом не впливають до Українського Народного Фонду в Америці.

Нью Йорк, 24 листопада, 1950

Українки англійською мовою

Великі свободи, що їх дає американська демократія як для діяльності окремої особи, так і цілих товариств, розкривають широке поле діяльності і для українського жіноцтва. Тому існує ще багато окремих жіночих товариств, що й далі провадять свою корисну роботу.

МЕМОРІЯЛ ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Українська Пан-американська Конференція, з головним осідком в Нью Йорку, вислали меморіал до Загального Зібрання Об'єднаних Націй в Нью Йорку, в яким зясує теперішнє жахливе положення 40-мільйонного українського народу у неволі большевицької Москви, проти якої веде нерівну збройну боротьбу УПА, а населення поборює окупантів у всякими можливими способами

Меморіал зазначає що український народ дожидає помочі в боротьбі від свободолюбних демократичних народів.

До Української Пан-американської Конференції належать все-краєві українські організації у Злучених Державах, Канаді, Аргентині, Бразилії, Парагваї і Венесуелі.

Головою установи є о. др. Василь Кушнір з Виннипегу в Канаді, заступником др. Лонгін Цегельський з Філадельфії, скарбником Дмитро Галич з Джерзі Сіті, генеральним секретарем Степан Шумейко, Джерзі Сіті, Н. Дж.

Вітаємо два нові відділи СВА, а саме в Миллвилл, Н. Дж., який завдячуємо трудам п. Маріт-Голуб, та у Ст. Луис, Мизури, для якого від довгого часу трудилась п. Анна Єзуско, а довершила діло нова містоголова СВА п. Анастасія Білецька-Федуняк з Шикаго. (Звіти із зборів подаємо в цім числі).

Дякуємо за труд і складаємо найщиріші побажання успіху.

Складаємо сердечну подяку всім членам Ювілейного Комітету СВА, який безкористовно і так гарно вивязався зі свого завдання.

Сердечну подяку складаємо теж усім паням, що брали участь у показі народної ноші під час Ювілейного Бенкету та присвятили для того багато часу, а Філії СВА в Дітройті й усім паням а випозичення тих зразкових комплетів або частин одягу.

Остання пригадка передплатникам Нашого Життя. Від 1-го січня, 1951, перестаємо висилати Наше Життя усім, що не заплатили передплати. Просимо завважати на наліпці з адресою місяць і рік доки передплата заплачена. Коли Ви досі ще не заплатили передплати, зараз її вирівняйте. Іншого упімення не будемо висилати.

Книжку творів **Лесі Українки** в англійській мові треба замовляти. Тільки Відділи СВА, що замовляють книжку для висилки до бібліотек і каледжів, платитимуть по 4.50. Всі інші платитимуть 5.00 за примірник.

Найкращий подарок на Різдвяні Свята — це книжка творів Лесі Українки в англійському перекладі. Просимо замовляти часно щоб впору можна її вислати.

Коляда. Заколядуйте цього року на цілі своєї організації: Пресовий фонд, Будівельний фонд та інші добровільні датки для СВА повинні бути перші на листі Відділів СВА.

Святочні побажання до січневого числа Нашого Життя приймаємо тепер. Гарного звичаю побажань не треба забувати.

ЕКЗЕКУТИВА СВА.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЛИСТОПАДІ, 1950

Місця-вкладка і організаційний фонд:

Від.	Дол.
9 Милвил, Н. Дж. грамота	5.00
4 Клівленд, О. 1949-50	10.00
5 Честер, Па.	20.00 5.00
7 Філадельфія	20.00 5.00

Пресовий фонд Нашого Життя:

Від.	Дол.
8 Бронкс, Н. Й.	10.00
1 Павлик, Рочестер	5.00

1950 Ювілейний фонд СВА:

О. Шустакевич, Дітройт, Миш.	10.00
Кр. Прогр. Клюб, Філадельфія	10.00

Видання творів Лесі Українки:

Від.	Дол.
4 Коговс, Н. Й.	10.00

Дар для СФУЖО:

Від.	Дол.
0 Клівленд, О.	25.00

Конвенційний фонд СВА:

Від.	Дол.
4 Клівленд, О.	10.00
4 Коговс, Н. Й.	10.00
7 Дітройт, Миш.	10.00
5 Манчестер, Н. Г.	10.00

Місцяна сила в Централі СВА:

Від.	Дол.
4 Клівленд, О. (1949-50)	20.00
5 Честер, Па.	5.00
0 Клівленд, О. (1950)	10.00
6 Філадельфія (1950)	15.00

Вкладка до СФУЖО:

Від.	Дол.
4 Клівленд, О.	3.60
0 "	4.45
2 Філадельфія, Па.	19.80
6 "	12.00

55. Рочестер, Н. Й. 11.55

Будівельний фонд СВА:

Від. 8 Бронкс, Н. Й.	\$25.00
А. Рудакевич, Філадельфія	25.00
М. Насевич, Філадельфія	25.00
М. Полевчак, Елізабет	25.00
М. Стасюк, Нью Йорк	20.00
Від. 55. Рочестер, Н. Й.	15.00
Від. 22. Шикаго, Ілл.	15.00
Від. 2. Честер, Па.	10.00
Від. 36. Шикаго, Ілл.	10.00
Від. 46. Філадельфія, Па.	10.00
Р. Івахів, Балтимор, Мд.	10.00
С. Гунька, Рочестер, Н. Й.	10.00
М. Слободюк, Карні,	10.00
К. Пелешок, Нью Йорк	10.00
М. Головата, Філадельфія	10.00
К. Гупало, Арлінгтон	10.00
О. Фостик, Філадельфія	10.00
Олена Швед, Озовн Парк	10.00
Від. 47. Філадельфія, Па.	5.00
Феся Сидило, Дітройт	5.00
Марія Фецачин, Клівленд	5.00
М. Чайковська, Фила., Па.	5.00
Ева Хомів, Бронкс, Н. Й.	5.00
А. Білецька-Федуняк, Шикаго, Ілл.	5.00
Ст. Грицько, Нью Йорк	5.00
А. Седорович, Ірвінгтон	5.00
Марія Голуб, Миллвилл	2.00

Зложили на 9-ій Конвенції СВА \$302.00

Від. 21, Бруклін, Н. Й.	45.00
Ст. Ковбаснюк, Фланінг	25.00
М. Марусевич, Нью Йорк	6.00

На Фонд Матері й Дитини:

Марія Насевич, Фила.	25.00
Марія Головата, Фила.	20.00
Марія Стасюк, Нью Йорк	10.00
Ева Корпало, Бронкс,	5.00
Р. Вецаль, Вунсакет, Р. Ай.	5.00
Марія Ленчук, Нью Йорк	5.00
Ст. А. Грицько, Нью Йорк	5.00
А. Седорович, Ірвінгтон	5.00
Кіра Помилуйко, Бостон	3.00

Зложено на 9-ій Конвенції СВА 83.00

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗ. ТРУМА-НОВІ

Конвенція Союзу Українок Америки вислала привітання президентові Труманові і п. Розевелтовій, представниці Злучених Держав в Обеднаних Націях, зазначаючи, що українське зорганізоване жіноцтво в Союзі Українок Америки стоїть непохитно при своїм уряді у Вашингтоні у змаганнях щоб забезпечити світовий мир який порушує комуністична диктатура Москви і її сателіти, наїздами на сусідні мирні країни, а притім вказуючи що 40-мільйонний український народ, який терпить важку неволю під ярмом червоної Москви, веде безупинну боротьбу проти цієї окупації, а збройну боротьбу веде уже 7 років. Українська Повстанча Армія, дожидаючи визволення свого краю wraz з усіма народами що сьогодні томляться у неволі тоталітарного заборчого Кремля.

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

На Український Народний Фонд в Америці влинуло у цім році лише 50,000 долярів, замість 100,000 долярів, замість 100,000 долярів. Тож поспішіться заплатити свій Національний Даток на рік 1950, якщо досі ще того не виконали.

Не забувайте, що посилаючи свій Національний Даток, \$ 10-25-50, Ви підтримуєте працю Українського Конгресового Комітету Америки, Української Національної Ради, Пан-Американську Українську Конференцію, З.У.А.Д.К., Т-во ім. Шевченка, та культурно-науковій потреби взагалі, українських інвалідів і студіючу молодь в Європі, а найважливіше — своїм датком відтримуєте активну визвольну боротьбу, що її на українських землях веде УПА.

І навпаки, відсутність Вашого датку боляче відбивається на усій нашій національно-визвольній праці.

Пам'ятайте, що успіх нашої справи у наших руках і залежить від нас самих!

Національний Даток надсилайте на адресу:

Ukrainian Congress Committee, 50 Church St., New York 7, N. Y.

Український Конгресовий Комітет Америки.

ПШЕНИЦЯ І КУКУРУЗА

Департамент хліборобства у Вашингтоні подає що жниво пшениці в Америці цього року досягло 1,011,600,000 бушлів, а кукурузи 3,160,000,000 бушлів.

Інна Черняхівська, Філадельфія, Па.	25.00
М. Марусевич, Нью Йорк	5.00
Ол. Коломінська, Фила.	5.00

Передплати прислали:

Ст. Ковбаснюк, Флашинг	3
П. Будзол, Дітройт, Міш.	2
По одній: Бронислава Гречковська, Анна Бодак, Марія Прокопович, Марія Павлик, Катерина Комар, Розалія Мандзік, Розалія Макар, Стефанія Чапелська.	

Анна Сивуляк, фін. секр. Марія Бабяк, касієр.

Др Лонгин Цегельський

(Знімка під час відвідин дра Лонгіна Цегельського у Львові, в 1938 році)

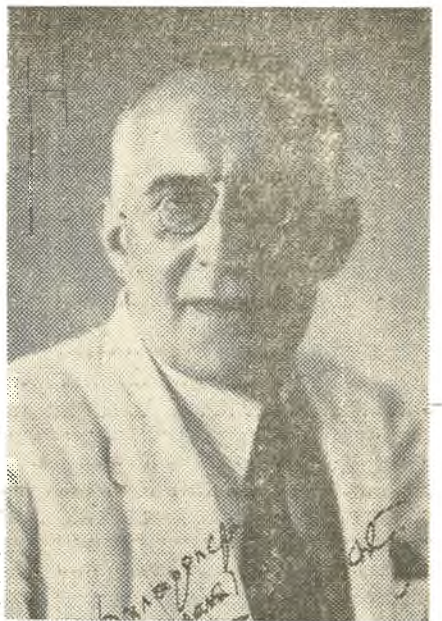
Помер

Д-р Л. Цегельський

Вночі 13 грудня у редакційній офісі часопису Америка у Філадельфії помер нагло з розриву серця др. Лонгин Цегельський, проживши 75 літ.

Ледве 2 місяці тому українське громадянство вітало його на бенкеті, вішановуючи його 50 років праці як громадського діяча. В останніх місяцях він хворів і власне перед бенкетом щойно вийшов зо шпиталю. Тому важко йому було промовляти після багатьох привітань. Опісля почувався трохи краще, хоча скаржився на біль серця.

Др. Цегельський жив самотно, тому щоб не сидіти вдома, ішов працювати вночі до офісу, де й помер при праці.

Він був щирий друг в колі громадян, зокрема щиро ставився до Союзу Українок Америки і дуже цинив його працю. Був ще на бенкеті СВА в готелі Ворвик, написав гарні спомини про поетку Лесю Українку, про перекладача Персивала Канді, і помер, кладучи твори Лесі в англійській мові до шафи.

У Галичині і в Україні др. Цегельський був відомий як талановитий популярний публіцист, політик, посол в австрійським парламенти і міністр в урядах Західної України і УНРеспубліки. В Америці жив 30 років і був відомий головно як промовець на вічах і святах у багатьох містах Злучених Держав і Канади, а також як публіцист, автор багатьох статей на політичні теми, споминів, меморіалів до урядів в українській справі. В останніх роках брав активну участь в Українським Конгресовим Комітеті, Українським Злученим Допомоговим Комітеті і в Пан-американській Українській Конференції

Особисто був дуже щира, добра, товариська людина, завжди радо старався допомогти скитальцям у новій для них країні. Усі що його знали, сердечно жалують з приводу його втрати.

Нехай земля струженому щирому народному робітникові буде легка.

В. Й. П.!

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА

(Філадельфія, Па.)

† **Марія Трешневська**, дружина Всч. о. Олександра Трешневського, пароха на Савт Філадельфії, померла в Бозі, за-смотрена Найсв. Тайнами, в 60 році життя, 24 вересня, після операції в Дітройті, Миш. Похорон відбувся 26 вересня в Гемтремк, Миш.

Марія, дочка о. Онуфрія Дрималика з Тростявця, повіт Доброміль (народжена 4 грудня, 1890), скінчивши лицей і вийшовши заміж за священика, була не тільки взірцевою жінкою, матірню і господинею дому, але одночасно великою помічницею у веденні парохій, організуючи релігійно-церковні товариства, працюючи в них та даючи добрий приклад своєю чесністю, побожністю і працьовитістю. Одночасно вона розвинула помітну діяльність і в українських громадянсько-національних установах, особливо в Рідній Школі та Союзі Українок. А вже і в Америці завдяки своїй діяльності стала головою 47 Відділу Союзу Українок Америки на Савт Філадельфії.

При тому всьому Марія Трешневська була дуже очитана, українській і чужій літературі (знала кілька мов і мала велику добірну бібліотеку вдома), а навіть залишила по собі декілька дуже цікавих мистецько-літературних спроб. Взагалі відзначалась великою особистою культурою, мала мистецьке вчуття та велике знання з різних ділянок.

Осиротила дуже гарно виховані нею вже заміжні дочки: Дарію Савка в Дітройті та Іванну Савицьку (жінку відомого піаніста) у Філадельфії. Земля їй пером! Вічна пам'ять!

(Честер, Па.)

Жалібна вістка, яка наспіла до Честер, Па., про смерть улюбленої і високо заслуженої жінки бл. пам. **Галини Галицької**, глибоко засмутила всіх членок Союзу Українок в Честер, Па., і тутешнє свідоме українське громадянство.

Вона народилася в міщанській родині в Бучачі, і там покінчила народну школу. Учительський семінар покінчила у Відні. Учителювала якийсь час в Галичині, де ще за молодих літ була знана зо своєї громадянської праці.

До Канади приїхала в 1924 р., а до Америки в 1945. Була дружиною українського православногo священника о. Филипа Галицького, родом з Буковини, учасника наших визвольних змагань під час першої воєнної заверюхи.

В Честер, Па., перебувала зо своїм мужем три роки, де звесь час була дуже активною членкинею 2 відділу Союзу Українок. Останній рік перебувала в Майнерсвил, Па., де її муж перебував на парафії. В Честер своєю скромною вдачею, розумом і тактом зєдна-

ла собі все жіноцтво, що гуртується при місцевому відділі Союзу Українок. Всі незвичайно її любили і шанували.

Упокоїлася 14 жовтня в Майнерсвил, Па., після короткої недуги. Важка праця, глибоко воєнні переживання в часі наших визвольних змагань в 1918-20 рр., сильно надрушили її здоров'я. В тих часах віддала надзвичайні услуги нашій Українській Армії на Великій Україні, в характері військового кур'єра між фронтами. Ризикуючи часто своїм життям, перевозила в укритті важні військові документи і розпорядження, поміж ворожими лініями фронту.

З Майнерсвил перевезли її тіліні останки до Честер, Па., де відбувся похорон, в яким взяли участь всі членки 2 від. СУА і численне громадянство Честеру.

Покійна оставила двоє діточок: дочку Божанну, що по скінченні університету у Філадельфії вихала на державну грацію до Японії, звідки літаком прибула ще на час на похорону мами. Син Володар є студентом медицини в Джуніята Каледж.

Покійна Галина віддала дуже багато свогогo здоров'я, сил і гроша — на спровадження скитальців. Один Господь знає, як багато вона для них доброго вчинила. Під її енергійним проводом свідоме громадянство в Честері вислало скитальцям сотки пакунків, спроварило десятки родин до Честеру.

Нехай же ця вільна земля Вашингтона буде їй пером, а добра пам'ять про Неї зостанеться завжди між нами, буде нас закріпати до любови і героїських діл для свого народу.

Вічна їй Пам'ять!

Заступниця секретарки

(Бронкс, Н. Й.)

Союз Українок, 8 відділ СУА, у Бронкс, Н. Й., ділиться сумною вісткою, що 12 жовтня померла з розриву серця **Марія Дідоха**, членка й організаторка

8 відділу, який був заснований у трудні 1927.

Марія Дідоха походила зо села Топорів, пов. Радеків, Західна Україна. Полишила в смутку чоловіка Теодора і сина Володимира та троє внуків.

В похороннім заведенні Яреми зійшлися членки 8 від. СУА, щоб віддати покійній останню прислугу й попрощати її на віки. Голова відділу сказала прощальне слово. На спомин про заслужену членку проявили зожлили пожертву \$12, яку призначили й вислали на пресовий фонд Нашого Життя.

В. Й П.!

(Дітройті, Миш.)

Дня 4 листопада померла пo тяжкій недугі **Марія Андрусевич**, членкиня 23 відділу СУА в Дітройті, Миш.

Вона походила зо села Бордуляки, пов. Броди, Західна Україна. Полишила у смутку мужа Михайла, дочки Стефанію і Наталію та зятя Пилипа. Всі союзянки 23 відділу взяли участь в похороні і теж членки Золотого Хреста. Коли побачили другі жінки як то красно виглядало що тільки членкинь явилися на похороні з відзнаками, то зараз по похороні

вписалося до нашогo відділу 5 нових членкинь. Я їм говорила що всі жінки повинні належати до СУА, бо тої їх усі шанують.

Похорон відбувся 7 листопада з похоронного заведення п. Градовського до церкви св. Ів. Хрестителя при участі членок трох відділів СУА, Золотого Хреста і У. Н. Союзу при великім здвизі народу.

Нехай земля прибраної батькищини буде їй легкою. Вічна їй Пам'ять!

Марія Чериба, секр.

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy

Foreword by Clarence A. Manning

ГАРНИЙ ДАРУНОК НА РІЗДВО

ВИБРАНІ ТВОРИ

ЛЕСІ УКРАЇНКИ

в перекладі англійською мовою літератора д-ра Персивала Канді, з переднім словом д-ра Кларена Маннинга, професора Колумбійського Університету в Нью Йорку.

Сторін 320 — в гарній оправі, з обкладинкою артиста Святослава Гординського.

Ціна \$5.00 з пересилкою

Видав і продає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

866 N. 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Купіть примірник

SPIRIT OF FLAME

для бібліотеки і для школи у Вашім місті чи містечку, посилаючи якнайкорше замовлення до ЦЕНТРАЛІ СУА.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Доповідь п. др. Парфанович

Недавно приїхала до Дітройту відома лікарка п. Софія Парфанович. Наш 23 відд. СУА запросив її, щоб дала у нас доповідь 5 листопада. Пані Парфанович дала дуже повчальний виклад про організм людини.

Приявні вислухали з великою увагою і зацікавленням. Потім були запитання, на які пані доктор дала відповіді.

Після доповіді союзянки подали каву і перекуску, і тоді ішла гутірка на різні теми.

О. Ч.

НЮАРК, Н. ДЖ.

25-ті роковини СУА в Ньюарку.

Щоб дати своїм членкам можливість як слід відсвяткувати 25-ліття Союзу Українок Америки, влаштував місцевий відділ СУА в Ньюарку 22 жовтня у приміщенні Української Центральної ювілейні сходини з концертом.

Програму започаткував виступ хору місцевого відділу СУ, відспівавши американський гімн і гімн Союзу Українок. Усіх приявних членів Союзу та громадно зібраних гостей привітала заступниця голови відділу, п. Слободюк. Історію 18-річного існування 28 відділу СУА ядерними словами зясувала найдавніша його членка п. Кузьма. Цей проглядний огляд кинув жмут світла на жертвенну працю гурту жінок, що найбільше причинились до розбудови товариства.

В рямках концертної частини були дві деклямації (у виконанні п. Хоми й авторки обох віршів п. Василів) і дві пісні у виконанні п. Зеновії Воробець (сопран) при фортеп'яновім супроводі п. Галі Клим.

При спільній святковій вечері п. Настюк, голова відділу, передала слово голові СУА, п. Олені Лотоцькій.

Пані Олена Лотоцька дала у своєму докладі звязкий начерк історії Союзу Українок Америки, піддала річевій критиці та самокритиці працю, здобутки і недоліки організації, світла й тіні з перспективи пройдених двох і половиною десятиків літ. Досвід, здобутий у минулому, покляла прелегентка в основу плянів на майбутнє. При цьому торкнулась деяких загально-національних болячок нашої імміграції та різко осудила шкідливі форми партійної боротьби. Українська жінка — на думку бесідниці — обов'язана якнайбільше причинитись до досягнення повного порозуміння між всіма українськими політичними середовищами, що змагаються до одної мети — Української Самостійної Соборної Держави.

Після річевого докладу п. Лотоцької, нагородженого рясними оплесками, забирали слово представниці СУА з Нью Йорку, Елизабет і ін.

Остання точка імпрези — була низка українських народних і повстанських пісень у гарнім виконанні бандуристів під проводом С. Ганушевсько-

го. Ця точка повністю гармонізувала з цілістю свята, що залишило на приявних незабутнє враження.

Авторка цих рядків недавно прибула з Європи та це вперше мала нагоду побачити таку імпрезу на американській землі, яка залишила приємне враження.

Софія Олесницька

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Відділи СУА відсвяткували срібний ювілей своєї організації

Старанням 4 відділів СУА у Клівленді відсвятковано 25-літній ювілей СУА бенкетом ва СУА, пані Олена Лотоцька. На який була запрошена голо-

Предсідателька п. Габрівська відкривала свято і по відспіванні гімну Союзу Українок Америки віддала провід панні Олені Мураль, яка була „товст-мастер” бенкету.

Після молитви була вечеря що її приладили членки СУА. П. Марія Фецачин відчитала реферат про історію СУА.

Панна Мураль покликувала по черзі предсідательок всіх чотирьох відділів. Предсідателька 44 відділу п. О. Степанек здала короткий звіт та побажала п. Лотоцькій многих літ. П. Габрівська предсідателька 30 відділу висловила признання п. К. Мураль за зорганізування цього відділу і безперестанку працю у ній. Побажала п. Лотоцькій кріпкого здоров'я. Предсідателька 60 відділу, п. Маргарета Рутенська здала свій звіт англійською мовою. Цей відділ зорганізувала панна Олена Мураль із самої молоді — і він дуже гарно розвивається. Опісля покликано предсідательку 25 відділу п. Р. Пусило яка сама зорганізувала цей відділ в 1949 році, а який вже сьогодні нараховує 39 членок. Пані Пусило побажала п. Лотоцькій якнайращих успіхів.

Далі панна О. Мураль покликала до слова головну бесідницю, п. Олену Лотоцьку і сказала що голова СУА є найбільша працівничка і діячка, як провідниця нашої організації і редакторка нашого часопису. Я знаю, додала вона, що значить організувати й редагувати, бо я редагую тільки одну сторінку, а й це є чи мало праці. П. Лотоцьку присутні привітали грімкими оплесками.

П. Лотоцька казала що жінка мусить подбати щоб її діти не забували за рідну церкву і народ. Дітям треба розказати що ми є дочки великого народу який має славу історію, традицію.

Вона також заохочувала жіноцтво до організації, говорила про С.Ф.У.Ж.О. де головою є п. О. Кисілевська.

У промові на 59-ій конвенції Гоноральної Федерації Жіночих організацій в Бостоні (до котрої належить наш СУА), я сказала що наш СУА святкує цього року срібний ювілей — говорила п. Лото-

цька — і згадала найважливіші моменти з 25-літньої діяльності СУА що працював як суспільна, культурна установа для своїх членок в Америці та одночасно помагав завжди у змаганнях українського народу до визволення з неволі та обнови вільної незалежної Української Республіки. Це маємо змогу робити як громадяни свободної Америки і будемо продовжувати аж до перемоги наших братів в Україні. Наша організація видає вже 7-мий рік свій свій орган „Наше Життя”, а також інші публікації як найновіша — вибір творів Лесі Українки в англійському перекладі.

Конференція Г.Ф.Ж.О. зплексувала, а найбільше коли я говорила про С. Ф. У. Ж. О. і про акцію допомоги для скитальців — сказала п. Лотоцька.

Пані Лотоцька теж говорила про твори Лесі Українки які переклав англійською мовою Персивал Канді. Щиро дякувала за піддержку видати цю книжку. Хай Вам Бог надгородить! Присутні її гарну промову надгородили гучними оплесками. Потім панна Мураль попросила о. Бериду до слова, котрий заохочував жіноцтво до організації, до спільної праці.

Сказав що нічого не може так притягти до спільної праці як організація, та гратулюючи п. Лотоцькій, побажав їй дальших успіхів та прожити щасливо до золотого ювілею СУА.

Дальше зложив привіт Євген Волошин від молоді, п. Шмагала, гол. радний Українського Народного Союзу зложив привіт та сказав що в місті Клівленді повинно бути не лише чотири відділи Союзу Українок а чотири тисячі членок, переважно молоді.

Від сестрицтва Святої Ольги зложила привіт п. М. Лозинська і дарувала 10 доларів. Від товариства Сокіл зложив привіт п. Г. Степанек і дарував 10 доларів.

Від сестрицтва Пречистої Діви Марії зложила привіт п. Лялюк і дарувала 5 доларів.

Пані Михайлина Ставнича зробила всім милу несподіванку, бо відчитала дуже гарний реферат.

Опісля зложив привіт від нового відділу Робітничого Союзу п. Папа, пан Олексик і п. А. Гавриляк.

Предсідателька п. Габрівська подякувала всім присутнім, відспівано „Ще не вмерла Україна” і на тім закінчено свято, 25-літній ювілей Союзу Українок Америки.

Бронислава Гричківська

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Святочний концерт

Дня 29 жовтня Союз Українок, 30 від. СУА в Клівленді, уладив святочний концерт на честь святої княгині Ольги.

Голова п. Габрівська відкрила свято короткою промовою, почім пані Тарасюк прочитала реферат.

Потім деклямувала молоденька дівчинка Квітка Салук, а опісля співав хор Боян під проводом п. Кордуби.

Пані Габрівська заохотила зібраних до пожертв на місце-

ву українську школу і на СФ.УЖО.

Пожертви зложили по \$1.00: Ліска, Іван Городиський, Шенгира, Лазука, Бугацький, Кордуба, Нич, Вільшанецька, Медведик, Брівка, Різун, Хміль, Когут, Завінська, Куцевич, Габрівський, Притуляк, Вижовський, Жубик, Кавка, Степаник, Самович, Новицький, Бедзик, Фецачин, Дмитрович, Олицька, Тимчина, Задарецька, Задарецький, Михно, Купчик, Бачинська, Ковалісик (1.50), Кухта, Женчак, Сорохан, Гавриляк, Коберська, Паливода, Паливода, Петрівський, Хама, Молодець, Мовацький, Горостой, Доброс, Кривий, Паливода, Галик, Карась, Гавриляк, Курць, Жук, Кизняк, Задарецький, Степаник, Федук, Тарасюк.

Щира подяка всім жертводавцям. Марія Фецачин.

СТ. ЛУИС, МО.

Протокол із Основуючих Загальних Зборів 32 Відділу Союзу Українок Америки в Сент Луис, Мизури

Час Зборів: Дня 26 листопада, 1950, год. 3 після полудня.

Місце Зборів: Український Народний Дім в Ст. Луис, вул. Магнолія 2838.

Приявні на зборах: п. А. Білецька-Федуняк — містогорова Союзу Українок Америки, п. Анна Єзуско, п. А. Громоцька, п. Ткачукова, п. Я. Данилевич, п. Дмитришин, п. Гресько, п. Хлопакова, п. Е. Храплина, п. М. Сопко, п. Т. Лесь, п. О. Недільницька, п. А. Лотоцька, п. К. Согор, г. М. Томин, п. Т. Лужецька, п. Л. Храплива.

Порядок нарад: 1. Відкриття Зборів, 2. Вибір Президії Зборів, 3. Реферат п. Білецької-Федуняк на тему „Щіль організації СУА”, 4. Зреферування Статуту СУА та його прийняття, 5. Вибір Управи Відділу, 6. Внески та запити, 7. Закриття.

До 1. Збори відкрила п. А. Єзуско традиційною молитвою.

До 2. П. О. Ткачукова ставить таку пропозицію складу Президії Зборів: Предсідниця: п. А. Єзуско, заст. предсідниці: п. А. Громоцька, секретарка: Л. Храплива. Збори прийняли пропозицію одноголосно.

До 3. Предсідниця Зборів п. А. Єзуско запрошує прелегентку виголосити реферат. Прелегентка зясує в коротких словах історію Союзу Українок Америки від його заснування 1925 року до сьогодні. Дальше, навізуючи до умовин, в яких тепер доводиться жити нашому народові, зясує становище української жінки та її завдання лід сучасну пору. Саме Союз Українок Америки, розуміючи величину та вагу цих завдань, гуртує українське жіноцтво Америки для їх виконання.

Реферат, разом із привітом від Голови СУА, п. О. Лотоцької, що висловила свою велику радість на вістку про заснування Відділу СУА в Ст. Луис, зробив на приявних замітне враження. Святочність хвилини доповнила однохвилинна мовчанка, яку Прелегентка зарядила для вшанування пам'яті лок. генерал-хорунжого Тараса Чупринки-Романа Шухевича.

До 4. П. Білецька-Федуняк відчитала Статут СУА, доповнюючи його поясненнями та заввагами.

Сам Статут Збори прийняли одногосно. Зате над евентуальними додатками, які кожний Відділ має право вставити для себе до Статуту, вивязалася дискусія.

П. Єзуско поставила пропозицію, щоб до Статуту для Відд. в Сант. Луис внести статтю, що на випадок смерті чи недуги одної із членок, мають бути вибрані дві делегатки, що відвідають хвору, згл. віддадуть останню почесність умерлій, а Відділ на свій кошт справить вінок умерлій чи дарунок в означеній ціні хворій.

Пл. Храплива та Ткачукова завважили, що покищо таких додатків не потрібно, бо спершу Відділ мусить вжитися в свою працю, і зрештою він такий малий, що в кожному випадку можна дану справу залагодити індивідуально. І можливо, що при праці покажуться, що таких додатків треба буде внести ще більше, тому покищо рішено цю справу залишити.

До 5. П. Білецька Федуняк порадила голосувати на членів Управи поодинокі, не лістами, з уваги на мале число членок.

Збори вибрали Управу в такому складі: Голова: п. **А. Єзуско**, Заст. голови: п. **Є. Храплива**, Рекордова секретарка: п. **О. Ткачукова**, Фінансова секретарка: п. **В. Гресько**, Скарбничка: п. **В. Хлопакова**, Культурно-осв. референтка: п. **Л. Храплива**.

До Контрольної Комісії вибрані: п. **Громоцька**, п. **Сопко**, п. **Дмитришин**.

До 6. Внески та запити розпочала п. Білецька питанням, чи Відділ хоче мати свою патронку, бо це гарний звичай, але обовязком це не є. Збори одногосно прийняли внесок п. Хопакової, щоб патронкою Відділу вибрати **Ольгу Барсарабову**.

Дальше п. Білецька подала до відома теперішній склад Екзекутиви СУА.

Потім виринула справа вкладок, яких висота залежить від рішення кожного Відділу для себе. П. В. Хлопакова поставила внесок, щоб висота вкладки була 25 центів місячно.

П. Е. Храплива просила п. Білецьку сказати, яка висота вкладки у її Відділі в Шикаго. П. Білецька-Федуняк пояснила, що вкладка у них є 25 центів місячно (давніше було лише 15) а крім цього кожна членка платить річно \$1.15 до Централі СУА і СФУЖО.

Збори ухвалили одностосно висоту вкладки 25 центів.

П. Білецька-Федуняк радить назначити, як часто відбуватимуться сходи та означити сталий точний їх день в місяці.

П. В. Хлопакова радить улаштувати сходи в той сам день, коли їх має Жіночий Відділ УНСоюзу, Любов, тобто у другу неділю місяця.

П. Е. Храплива звертає увагу, що сходи Управи Відділу мусять бути ще окремо від зборів місячних.

П. Білецька-Федунякова радить, що сходи Проводу можна робити у приватних домах його членок, тільки не можна таких сходи перетворювати на приватні „бенкети”

Остаточний річинець сходи цілого Відділу подано: дня 10 грудня, в неділю, в Народному Домі, год. 4 після полудня.

П. Л. Храплива спитала п. Федунякову, чи Централі СУА має змогу дістати українські книжки, які дуже придалися б для спільного читання. П. Федунякова відповідає, що Централі може їх дістати, а також може у цім допомогти і її Відділ в Шикаго.

П. Храплива питає, чи грошові зобовязання Відділу для Централі важні ще й за біжучий рік, чи аж за черговою.

П. Федунякова відповідає, що Відділ повинен зложити лише зараз „вписове”, а правильні зобовязання починаються із черговою календарним роком.

До 7. Збори закрито відспіванням національного гимну.

Після закриття Зборів привні зробили спільну світліну.

Л. Храплива

секретарка Зборів

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Овочевий баль. — Пожертви на ліки для УПА.

Всім відомо, що в Гемтремк розпочалась будова української парохіяльної школи. Збірку переводиться ріжними способами. 26-й від. СУА на засіданні ухвалив влаштувати якенбудь підприємство, а прибуток віддати на будову школи.

Інші організації влаштовують найбільше „бінго”, натомисть 26. від. СУА для різноманітності задумав уладити овочевий баль, тимбільше, що це було щось нового для новоприбулих скитальців.

Назначено день 29 жовтня, неділя Царя Христа. Заля була дуже гарно прибрана галузками дерев, а між ними звисали різного роду овочі. Кожний присутній уявляв собі, що знаходиться у правдивому саді і ще навіть не встиг оглянути того всього, як вже з-за плечей схватила його сторожа саду й повела до судді, де треба було заплатити за свій вчинок кару, а на цім власне полягає „бизнес“ овочевої забави. Засмакувавши овочі, щораз то більше зривали їх.

В міжчасі була також маленька вигравка ручних робіт, які приготували членкині, а саме: велика скатерть дуже гарна, пошевки, фартушок, маленька скатерть, шкіряна торбинка й подушка на канапу. Хто виграв був дуже вдоволений.

Не забув наш відділ і за вивольну боротьбу на рідних землях, тимбільше, що наспіла така сумна для нас усіх вістка про геройську смерть сл. п. Т. Чупринки, генерала Української Повстанської Армії. На заклик Теодозії Стельмах переведено збірку на ліки для УПА, що принесла 18.04 дол. Гроші вислано на назначене місце. — Жертводавцям шира подяка, а більшого зрозуміння бажаємо тим що навіть найменшого датку на таке святе діло відмовилися. В 12-й год. нічу всі задоволені розходились домів.

Теодозія Стельмах.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

25 років існування Жіночої Помочі

Дня 15 жовтня започаткувало товариство Жіноча Поміч, 3 відділ СУА, в Нью Йорку свій 25-літній ювілей Службою Божою в церкві св. Юрія за здо-

(Продовження на Стороні 8-ій)

Вас. Мудрий

Ліна Федорович-Малицька

Відома українська письменниця і меценатка Ліна з Федоровичів Малицька закінчила життя трагічно в Відні 1945 р. Покійна, здетермінована важкими переживаннями, не бажала виїздити з Відня на Захід, коли туди наближались советські війська. Коли ж вони зайняли цілий Відень Покійна, мабуть на німецький донос, стала предметом заінтересування агентів НКВД. Тікаючи від енкаведистів, які прийшли її арештувати, вона вискочила через вікно із третього поверха на брук і на місці від того трагічного скоку померла.

Покійна Ліна Малицька, народжена 1893 р. була єдиною донькою відомого колись українського діяча і мецената Володислава Федоровича, що був третім із черги головою матірнього Товариства „Просвіта” у Львові та великим її меценатом. Вол. Федорович був пізніше як українець членом австрійської Палати Панів. У його домі, у Вікні, бували та гостили Корнило Устиянович (в „Просвіті” був прегарний портрет В. Федоровича його кисти), Іван Франко, Іван Труш, д-р Євген Олесницький, Олександр Барвінський та інші, а крім того деякі австрійські державні достойники. Найближчим приятелем В. Федоровича був великий подільський діяч, о. Михайло Чачковський, парох Товстого к. Грималова. Датько Володислава, а дід Пок. Ліни, Іван Федорович був послом до віденської державної Ради. Він був автором відомої пісні „Помарніла наша доля” та збірки українських афоризмів. Його син, себто батько Ліни, був довгий час співробітником львівської „Правди” і видав теж свої афоризми.

При таких родинних традиціях набирали Покійна українського патріотизму, дарма, що виховання цьому не сприяло. Мати Покійної була німкою. Перші свої літа перебувала Покійна в німецькому середовищі, а юнацькі літа провела в найкращих школах Англії. Вже дозрілою особою найшлася вона в українському середовищі, в маєтку свого батька у Вікні. Щойно тоді почала вивчувати українську мову та опанувала її скоро так знаменито, що могла в ній висловлювати найніжніші почування та найскладніші думки в своїх літературних та мистецько-критичних оглядах і студіях. У 1917 р. одружилась із Миколою Малицьким, професором клясичної філології в середніх школах. Її батька в 1917 р. арештували були відступаючі російські війська, а його великанську бібліотеку та неоцінений архів спалили. Молоді Ліна й Микола були в той час у Тернополі. Батько помер у Києві в 1918 р.

Ліна Малицька окремо опублікувала збірку новель п. н. „Райська яблінка” і збірку соціологічних нарисів п. н. „За перемогу” Крім того, опублікувала вона кільканадцять мистецько-критичних студій на сторінках „Діла” та літературно-наукового журналу „Вістник” Деякі свої твори Покійна підписувала псевдонімом Дарія

Віконська. Її чоловік Микола Малицький, будучи студентом, публікував свої поезії під псевдонімом М. Віконський, а його мати звалася Дарія. Він був родом із Вікна. Звідси Покійна й узяла свій псевдонім.

Панство Малицькі були власниками зем. маєтків Шляхтинці та Лозова біля Тернополя. Постійно жили в Шляхтинцях. У їх гостинному домі убавали й гостювали мистці та українські поети й літературознавці, а між ними такі як Ол. Новаківський, Смольський, Маланок та інші. В їх домі жили мистецькі традиції батька, який свого часу був фундатором килимарської школи в Вікні к. Грималова та гончарської мистецької школи у Товстім. На краєвих та українських виставах, як у Стрию, ці мистецькі вироби, особливо килимарські, зібтали багато грамот і медалей признання та відзначення. Покійна Ліна Малицька мала основну мистецьку освіту та всестороннє знання. Була музикальна і грала на п'яні, а крім того гарно малювала. Рік-річно виїжджали Малицькі за кордон, а Покійна привозила із тих поїздок усе багато матеріалів із галерій та музеїв, які потім використовувала для своїх нарисів та студій. Від 1932 р. обоє панство Малицькі склали що року Головному Виділові „Просвіти” по 5 тисяч золотих, призначених на стипендії для українських студентів Високих Шкіл. Із тих стипендій користали сотні українських студентів.

По вибуху другої світової війни обоім Малицьким не вдалось своєчасно виїхати із Шляхтинця. Миколу Малицького, що був сенатором УНДО до польського сенату, большевики вивезли. Його доля невідома, але треба сумніватись, щоб він був ще між живими. Покійна Ліна із старенькою матю лишилась без опіки. Це було для неї страшним моральним ударом. Її всетаки вдалось виїхати разом із матір'ю німецькими транспортами до Відня. У 1942 р. вона вернула до Львова, де втратила матір. Потім перенеслась до Тернополя, але до власної хати вернути їй не вдалось. У 1944 р. виїхала вдруге до Відня, де жила серед дуже важких умовин, у своїх по матері. Покійна інтензивно працювала над деякими студіями, а крім того писала роман із українського життя. Що сталося із тими її працями — невідомо.

Трагічна смерть Л. Малицької викликала пригнітаюче враження серед українських емігрантських кол. Це ж бо була людина великої культури та високої освіти. Смерть невідждануваної пам'яті української луваної пам'яті української письменниці є болючою втратою. Імя її як письменниці та меценатки належить спопуляризувати перевиданням її творів. Це станеться напевно на вільній українській землі, де пам'ять про неї буде все жива.

З Новим Роком приєднуйте нових передплатників для Нашого Життя.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

Українські жінки на еміграції

У зверненні воюючої Батьківщини, що — зложено саме рік тому в Україні — осягнуло нас щойно тепер, окремих уступ присвячений українському жіноцтву. Батьківщина радіє зорганізованістю та активністю жіноцтва, як на внутрішньому так і на зовнішньому відтинку. Пригадує зберігання традицій в громадському та родинно-особистому житті. Однак головний натиск кладе на освідомлення жіноцтва чужих країн. Звернення добачує в нашій еміграції один відтінок нашого визвольного фронту. Серед нашої мандрівки і на місцях поселення не сміємо забувати, з якою метою ми вийшли з рідної землі. Зясувати небезпеку большевизму, „ворушити сумління усіх жінок і матерей на світі рабським становищем жінок ССРСР, знищенням родини, мільйонів дітей, заморених голодом, відірваних насильно від матерей і долею безпритульних” Ось завдання, що його кладе Батьківщина перед українську жінку на еміграції.

Українська жінка сповняла його, як уміла. Різними шляхами та способами. Чи то в щоденних дрібних взаєминах із чужинцями, коли вона викликувала пошану до своєї працьовитості та господарського вміння. Про те говорили всі працевдавці й управителі таборів, вирізняючи українок. Та й у ділянці інформування про українську культуру вона перела дещо. Виставки народнього мистецтва освідомили чужинців про наші культурні цінності. Врешті зуміла вона згуртувати свої сили й виступити зорганізовано на міжнародньому ґрунті. Меморіал, вручений Елеонорі Розевелт у Штутгар-

ті вияснив їй домагання українок на вигнанні. Виступи українських делегацій на обох конгресах М.М.М. (Світовий Союз Матерей) зясували світові положення української матері. Тут формувались ясно домагання й постуляти, зясувалась причина нашого вигнання та загроза, що висить над західнім світом.

Та не тільки на словах уміла це перевести українська жінка. Пам'ятаємо її героїчну поставу підчас загрози репатріації. Тоді то вона ставила розпучливий опір, боронилася завзято і сміливо. Її відповіді перед репатріаційною комісією були нераз зразком продуманої відваги.

Та цього всього мало. Заклик воюючої Батьківщини пригадує нам наші можливості на чужині, яких ми не сміємо прогайнувати. Він звертає нашу увагу на тисячі наших сестер, що борються і страдають на рідній землі. Він хоче подвоїти нашу готовість служити Батьківщині тією зброєю, що нам тут дана — інформацією.

Для нас тут відкрите широке поле. Правда, воно не є легко приступне і нераз треба манівцями доходити до цілі. Інформація загалом знає тисячі засобів і підходів у формуванні людської opinio. Та головне тут те, щоб ми усвідомили собі наше завдання. Пам'ятали про нашу роль на чужині, були повсякчас готовими до праці. Тямили, що кожним кроком репрезентуємо наш нарід, кожним нашим виступом викликаємо оцінку довкілля — добру чи злу.

Про шляхи й можливості інформації поговоримо в черговий раз.

Л. Б.

До характеристики українського жіночого руху у Франції

(Кореспонденція з Парижу)

До Франції, цієї країни традиційного шанування людської гідності, свободи й права, прямувала українська еміграція ще доби гетьманів Івана Мазепи й Пилипа Орлика. Тоді одиниці, сьогодні тисячі шукають тут можливості вільно жити й вільно працювати.

Розвиток українського суспільного життя у Франції між двома світовими війнами позначався тямчасовістю й його організовані форми замість зрізничування творили загальні, культурно-освітні та самопомогові товариства. Не було тоді пригожого ґрунту для створення окремої організації українського жіноцтва ще й з інших причин: закорінені пересуди й упередження, а надіве пасивність самого жіноцтва.

Однак після другої світової війни швидко найшлося на гостинні французькій землі чимало свіжих українських сил, що не тільки підтримали й підсиляли вже існуючі організації, але дали ініціативу для нових громадських форм. Тоді теж прийшла пора створити жіночу організацію, що постала з початком 1946 р. й після першого періоду „бурі й тиску” — Союз Українок у Франції здобув належне місце в громадянстві та вступив на твердий і рівний шлях своєї праці.

Донедавна вдержувалось уявлення, що українське жіноцтво у Франції це майже виключно робітниця, поза нечисленими жінками українських старшин, що поселились тут після 1920 року. Во невідраді економічні відносини українського села під польською окупацією кицвали тисячі українських дівчат молодих жінок на заробітки у Францію, де вони примістилися спершу як домашня прислуга й робітниця в сільському господарстві, згодом як фабричні робітниця. Більш як десять літ без опіки й помочі, залишені виключно власним силам і підприємчивості, ці жінки пробивали собі шлях до кращої долі важкою працею на чужині. І здали вони блискуче свій іспит як з морального так і національно-політичного погляду: здобули собі признання за свою працю і зберегли добре ім'я свого народу. Незвичайно рідкі приклади морального упадку або національного відступництва були радше винятками.

Вони, ці українські робітниця, може менше вироблені політично, але з правдивим, стихійним патріотизмом, що шукає свого заспокоєння в активній праці для свого народу, ці скромні трудівниця

Відрадна вістка

З Аргентини пишуть:

“Відбулась тут у нас в неділю, 20 серпня, в доміні СУ Аргентини нарада всіх 5 жіночих організацій на терені Аргентини. Думаємо спільними силами влаштувати свято Наталі Кобринської. Це є відрадне явище і будемо надіятися що й надалі праця в тому напрямку, піде доброю дорогою”.

Це є виняток з листа голови СУАрг., пані Пини Онацької, писаного кілька днів по важкій операції.

А вслід за цим листом на жіночій сторінці “Українського Слова”, надісланого з Аргентини, дістаємо важкі дані про цю важну подію. Там читаємо:

“В неділю, 20 серпня, відбулася в доміні Союзу Українок спільна нарада всіх жіночих організацій на терені Аргентини. У ній взяла участь представниця не тільки п'ятох жіночих організацій Бу-

енос Айресу, але також деяких філій Просвіти й Відродження. Нарада відкрила в заступстві хворої голови С.А.п. П. Онацької, п. Бігун. Приявні виборці у складі: п. М. Ганушак — предсідниця, п. М. Клозь — секретарка, п. К. Мушак і Л. Ладика члени, та І. Стернюк — почесна голова. Доповідь на тему “Роль жіночих організацій на еміграції” виголосила Люба Вітошинська. Опісля вивязалась жива дискусія. Всі сідниця заявили за тісну співпрацю жіночих т-тв та за оздоровлення нашого розсвареного громадянського життя. Першим проявом такої співпраці має бути академія в честь Наталі Кобринської, влаштована щільно. Для підготовки академії вибрано святочний комітет у такому складі: від Жін. Секції при централі Просвіти — К. Мушак і Л. Вітошинська, від Жін. (Продовження на Стороні 8-ій)

зо щирою душею — стали основою і ядром жіночої організації у Франції.

Українська жінка у Франції має свою глибоку старовинну традицію. Згадати б тільки Анну Ярославну, що прибула з далекого холодного краю, щоб стати королевою соняшної Франції. Не всім відомо, що пізніші французькі королі склали свою присягу влодарів на Св. Письмо, привезене цією князівною з України. До сьогодні з пієтизмом зберігається воно в величавій катедрі міста Ремс.

І на “ясній березі” від Ніци до Монтону цікаве око туриста знайде різблені кирилицею на нагробних каменях імення арестократичних уроженок України, що полюбили цей чарівний закуток Франції й тут доживали свого віку. А на цвинтарі Пассі, в серці Парижа проти монументального Трокадеро, домінує над іншими візантійська гробниця Марії Башкірцев, що метеором блиснула серед найвищих тоді товариських кол тих згасла, залишивши глибокий жаль та чарівний спогад феноменально обдарованої красуні з Полтави.

У малій містеччині під Парижем живе сьогодні самотня жінка, що її великого солов'яка убив ворожий постріл, ціляючи в невмірушу ідею відродження України. Пані Ольга Петлюра, привязана до своїх дорогих могил у Парижі чоловіка, с. п. Головного Отамана Симона Петлюри й передчасно померлої одинокі дочки Лесі, своєю вірою в майбутнє України і своїм оптимізмом відримує духа української колонії, і хоч сама в організованому жіночому рухові активної участі не бере, проте живо цікавиться всіми його виявами.

Відома авторка “Чару Марокка” та інших ескотичних повістей, Софія Яблонська, що молоденькою тімназисткою покинула рідний, священничий дім та подалась у “широкий світ”, теж вибрала Францію.

Ціла плеяда нових і мелодичних мистецьких талантів збагачує українські кола Парижа: артистки-маларки Іванна Нижник-Випишків, Софія Зарицька-Омельченко, молода поетка Діма, співачка Євгенія Пйотрович та Інна Роговська. Представниця театрального світу в особах режисерок Євгенії Чайки та Пини Пилипен-знайшли доповнення в заслуженій німці укрїнського театрального мистецтва, пані Ганні Совачевій, що оце нещодавньо була до Пачика на постійній побут. Мелоза, ук аїнка, К. Селєда, що здобула перше місце міжнародньому танко-вокальному змаганню, здикувала журналістів асурнею відповіддю на питання, чи пошукається нещасливо: “Мої земляки не звикли Іванна Лавого, що воював з їх батюшками не маю чого боятися”.

Обмежені рядки статті вимагують вилучення всіх імен. Але українське жіноцтво у Франції гато таких імен, що були б ної суспільності.

Ці

Насам, далеко не всі мають вагу своєї власної окремої жіночої організації.

Союз Українок у Франції, великим трудом ставив свої перші кроки. Серед перешкод прийшлося виборювати йому право громадянства не тільки серед французького світу, але й серед власної української суспільності. Сьогодні більше праці у своїх активних такі позивні, як членство в Українському Центральному Громадському Комітеті (відповідник американського Українського Конгресового Комітету і канадійського Комітету України Канади), участь у міжнародних конгресах Світового Руху Матерей, тісні зв'язки із впливовою й розгалуженою французькою жіночою організацією “Ювон Фемілін Свік е Соціал”.

Зворушливо було глядіти, як глибоко переймаються його лєнки українські робітниця долею своєї організації, як метушаться за придбанням членства, при кольпортажі жіночої пресі як боронять чести і погани Союзу Українок перед наклепами, як пильно прикладаються до праці над зовнішніми вислудами свого товариства. А рівночасно прикро на згадку, скільки ще цінних сил зноміж українського жіноцтва організації неохочіжені скільки ще треба праці, щоб їх включити у рядки організованого жіночого руху.

Однак витривалість і творча праця піснерок жіночої української організації в Франції, як Марії Феник, Анни Брасер, Ліди Роговської, Анни Адамик, Софії Луців, Анни Грай, Діми Помич, Анастазії Веклер та інших, напевно вище неможливою рукою у змаганнях за активізацію жінок в українському громадському житті, у власній українській жіночій організації. Мавши опору в великій масі українського жіноцтва, у дружній співпраці до своїх посестрами, іншими українськими жіночими організаціями поза межами за-завіси, українське жіноцтво Франції вірить у те, що виконає свою організаційну місію і що вкладена дотепер праця та пройдений етап перших організаційних трудностей не підуть намару. Свідомість ідейного зв'язку з українськими жіночими організаціями Нового Світу, з їхньою довіною традицією, з їхнім досвідом, теж немалу тут грає роль. Ланцюг неперервної організаційної праці українського жіноцтва збагатиться таким членом на одне нове і сильне жіноче ім'я.

Ідейного зв'язку з українськими жіночими організаціями Нового Світу, з їхньою довіною традицією, з їхнім досвідом, теж немалу тут грає роль. Ланцюг неперервної організаційної праці українського жіноцтва збагатиться таким членом на одне нове і сильне жіноче ім'я. Союз Українок у Франції. Ірина Книш.

ВІДРАДНА ВІСТКА

(Продовження зі Сторони 7-ої)

Секції Централі Відродження Л. Ладика, і М. Маргюк, від Сестрицтва св. Покрови (православні) Т. Омелюк та О. Бандура, від Марійської Дружини (католички) Є. Ренвер і О. Романшин, — від Союзу Українок — Т. Лішва та Я. Гуренюк, від філії Просвіти на Вал. Алсіна — Є. Іванюк, від філії Відродження — в Берісео — Л. Чернявська, від філії Відродження у Вероніці — О. Лебідь і М. Кюсь. Під кінець нарад господині СУА подали чай і солодке".

Чи ж не правильно називаємо цю вістку радісною й гідною наслідування? Адже в Аргентині, як нажалі і всюди інде серед української імміграції нема гармонії й співпраці, хоч у важних справах всі одної думки. Є товариство Просвіта, а при ньому жіноча секція. Є товариство Відродження, при якому жіноцтво гуртується теж в окремій секції. Як Просвіта так і Відродження видають свої часописи, у рамках яких жін. секції мають свої жіночі сторінки. Співпраці між тими обома організаціями нема. Одне тільки добре, що за обопільним порозумінням обидві часописи видавані гарно й цікаво, не деморалізують громадянства взаємними нападами. Так як усюди інде на імміграції тут громадяни теж належать до двох віроповідань: католицького і православного. При церквах теж гуртується окремо православне й католицьке жіноцтво.

Але крім тих 4 жіночих організацій, які існують вже по кілька а то й кільканадцять літ, не так давно, мабуть перед роком постала ще одна вповні самостійна жіноча організація, Союз Українок що гуртує в собі переважно нових емігранток. Здавалося б напевно як усюди інде що існуючі жіночі організації повинні б були вороже прийняти цю новинку, незгідну з їхніми традиціями. А проте, видно що аргентинське жіноцтво було настільки громадсько вироблене, що не лише не осудило нового почину, але прийняло його до співпраці і власне за ініціативою нової організації СУ прийшло між аргентинськими нашими організаціями до такої

тісної співпраці. Ці сходина, які 20 серпня відбулися, не були першою спробою. Вже в часі мшцлих Великодніх свят, знов же на запрошення СУ зійшлися в його домівці представниці усіх жін. організацій і при спільному священному раділи над потребою зорганізування Рідної Школи та дитячого садка. Щойно після тієї жіночої наради, зійшлися і батьки для організації Р.Ш. Спільними силами робить СУ прекрасні дитячі імпрези, в яких беруть участь діти і матері всіх політичних і релігійних переконань.

Окремо подаємо згадку про одну таку імпрезу, уладжену СУ з дітьми "Вакаційної Оселі" У ювілейному святі Жін. Секції при Просвіті з нагоди її 5-літнього існування, брали участь через своїх делегаток всі інші жіночі організації. Так само було коли в липні ц. р. відбувся величавий 1-шій З'їзд жіночих секцій Відродження. Досі як бачимо члени жіночих організацій все брали участь в імпрезах сестриних організацій, але тільки тепер вперше приступають всі разом до спільної праці.

Отже як бачимо є можливе те, що іншим здається не до подумання. СФУЖО ще минулого року зивало свої центральні до заочаткування співпраці усіх жіночих організацій, якщо вони на їхньому терені існують. Але досі не мали ми ніякого відгуку на цей наш зазив, й оце щойно Аргентина, за власною ініціативою показує дорогу якою українське організоване жіноцтво повинно йти.

Власне цей переважний час, в якому може вже важитися доля цілої української нації, цілого християнського світу, вимагає від нас повного єднання всіх наших сил, вимагає занехання ворогування брата з братом, сестри з сестрою, і віддання всіх сил для Великої Цілі, Добра, Справедливості й Волі на землі.

Дай Боже щоб за прикладом аргентинського організованого жіноцтва пішли всі інші наші жіночі організації! Нашій централі в Аргентині вискажуємо ширше признання за її громадський патріотичний почин, і бажаємо найкращих успіхів в так гарно начатому ділі! Боже щастя!

Олена Кисілевська

Чернечий ювілей

З далекої Аргентини дійшла до нас вістка про рідке й велике свято. Ігуменя тамоїшнього чина СС. Василінок, мати Софронія Ерделлі, осягнула 50-ліття в чернечому званні.

Монаше життя шлве в рамках завдань чину — рідко коли довідуємося про окремі осяги. Та ювілей матері Софронії розворушив ширші круги. Її педагогічна праця й основний монашого чину в Аргентині звязали її тісно з громадою.

Мати Софронія походить із відірваної вітки українського народу, що поселилася колись у Сербії. Молоденькою дівчиною відчула вона покликання й посвятила себе служінню Богові. Її замилування до науки піддержано в монашому чині і молоді черниця закінчує гімназію у Львові а університет у Загребі. Одною з перших переймає вона звання гімназійної вчительки. У ділянці класичних мов — латини й греки — навчає вона в гімназії СС. Василінок у Львові ціле дівоче покоління. Сухо, трудне знання передавалось легко, чужі автори набирали життя і барви на її годинах.

Доля судила Ювілятці ще одне трудне завдання. Напередодні другої світової війни підіймається вона виїхати до Аргентини і там закласти монаший чин та подбати про дівоче шкільництво. Все це здійснилось напричуд удачно. За 11 літ невтомної праці мати Софронія очолює монаший дім із 25 сестер і провадить у Берісео, біля Буенос Айрес, дівочу школу. Жіноча молодь в Аргентині дістала в ній дбайливу опікунку, духову матір. А чин СС. Василінок, що йому себе присвятила, нову надію галузь.

Учениці матері Софронії розсіпані тепер по цілому світі або відірзані від неї залізною заслоною. Та всюди, де можуть,

вітають теплою згадкою її ювілей. Громадянство Аргентини радіє в часописах з приводу нього свята. Звідусіль лянуть побажання тих, що люблять і шанують її світлу постать.

Л. Б.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР У ПАРИЖІ

Від кількох літ улаштовує Світовий Союз Матерей (М.М.М.) Різдвяний Базар, у якому беруть участь усі народності що входять до нього Союзу. Це величава, парижанам уже добра відома подія, що відбувається в першорядному готелі й стягає силу добірної публіки.

Паризькі українки вже кілька разів беруть участь у цьому базарі. Над їхнім столом пишастся напис "Україна на вигнанні" а вишивки, виставлені на продаж, мають своєю барвністю. Торік продано вишивок на поважну суму. Влаштуванням стола та переведенням базару зайнялася др. Ол. Піснечевська, що має в М.М.М. давню закріплені звязки.

Цього року М.М.М. запросило до участі в базарі і СФУЖО. Наша участь у конгресі Союзу Матерей в Парижі зацілила звязки між українським жіноцтвом і тією організацією. Тому рішення цим разом досягати ширше нашу участь у базарі та притягнути до цього й українок сумелних країн. У Парижі постав окремий жіночий комітет, зложений із українок Парижу, Бельгії й Англії. Зокрема Український Допомоговий Комітет Бельгії поставився — за ініціативою голови жіночої секції, п. З. Вітязь — дуже активно до цього почину. Комітет проголосив заклик до збірки на повноту ціл. Із Бельгії приїде численна делегація з експонатами для базару.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продов: зі Сторони 6-ої)

ров'я членок і Панахидою за померших членкинь.

Святочна вечерея відбулася 21 жовтня в ресторані при 2-ій евені. П. Марія Марусевич, голова, відкрила свято, привітала членок та всіх гостей та попросила зібраних щоб встанням з місць віддали пошану померлим членкиням. Потім передала провід свята п. Анні Рабець, заступниці голови, яка попросила о. Петра Гелка провести молитву і поблагословити вечерю.

Далі здала звіт секретарка Єва Кобзар.

Опісля сказала промову голова СУА, п. Олена Лотоцька.

Потім склали привіт речники 1, 4 і 24 відділів СУА, товариства Дністер, братства св. Володимира. О. Петро Гелко привітав Жіночу ГГГромаду з її ювілеем і побажав товариству дальших успіхів. Вкінці промовляла п. Іванна Бенцаль, голова Окружної Ради СУА в Нью Йорку.

Товариство Жіноча Поміч, постало із сестрицтва святої Ольги яке тоді мало сім членкинь. Загальні Збори товариства Жіноча Поміч в Нью Йорку відбулися 17 жовтня 1925. Присутніх членок було 34, до уряду товариства увійшли Марія Марусевич, голова, Анна Віщук, заступниця, Стефанія Ковбаснюк, секретарка рекордова, Марія Темцюрак, секретарка фінансова, Магдалина Слободян, касієрка, Марія Середна,

Юлія Павлусевич, опікунки хворих, Євгенія Добрянська, Магдалина Балас, і Анна Йосек, контролює книжок.

Членки що були від Загальних зборів: Магдалина Слободян, Анна Йосек, Текля Данилик, Марія Середна, Марія Марусевич, Єва Кобзар, Стефанія Ковбаснюк, Ольга Шуст, Євгенія Добрянська.

Відійшли від нас на вічний спочинок: Параня Сердюк, Текля Лазута, Юлія Павлусевич, і Юлія Ярема.

Прибуток від заснування товариства 1925 до 1950 був \$14,032,35, з чого виплачено: Поміч членкиням 1,587.00; Удовам і квіти 523.00; — Разом: 2,110.00. — Союз Українок членська вкладка і інші 436.00; Пресовий Фонд 370.80; Твори Лесі Українки по англійськи 95.50; Книжка С. Русової 30.50; — Разом — \$932.80.

Конгресовий Комітет: 277.00; Допомоговий Комітет: 944.50; Злучені Товариства в Нью Йорку, віча, виладки і на пропаганду: 120.00; Сиротинище у Філадельфії, музей, дім старців: 376.00; Семінар у Стенфорд: 147.00; Червоний Хрест ЮЕСО: 184.10; Інваліди, медицина і на УПА: 146.50; Школа в краю, на поводінні на Карпатську Україну: 408.70; Школа св. Юра в Нью Йорку: 503.75; Церква св. Юра в Нью Йорку: 465.00 — Разом \$968.75. — Загальне майно Жіночої Помічі: \$6,421.35. — На банках і в банку \$3,854.55.

Єва Кобзар

ДО ЧИТАЧІВ РОМАНУ „ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ“

Ідучи назустріч численним побажанням, вимогам та запитам про долю четвертого тому „Дітей Чумацького шляху“, приступаю до видання цієї книжки, способом індивідуальної передплати. Думаю, що спільно з Вами, шановний читачу, ми таки видамо четвертий том „Дітей“ без високопоставлених батьків нашого суспільства. Четвертий том змальовує українську підсоветську дійсність в періоді між голодом тридцять-третього року і другою світовою війною й подає також образи наймолодшого на той час покоління.

Закликаю всіх, заінтересованих у появі четвертого тому,

НОВІ ВИДАННЯ

Росана Вишневецька: Материни 1946. Ст. 56.

У малій синій книжечці зібрано всім нарисів із невеличким заголовним та післясловом.

На хуторі цвітуть розкішні сині квітки від ранньої весни до пізньої осені. Ці квітки звали діти материнками. Від них шов дивний запах, що пригадував землю, дуг та рідний хутір. Він пригадував також Материнщину, оту казкову землю, де всі діти вдома.

Нариси змальовують життя Материнщини. Кітка Прамурка, дівчинка Злотка, кобила Княжна, хлопчик Ростик, теля Бучь — ось постаті тієї країни. У затішній атмосфері хутора вони переживають великі й малі події. Від них лине той же невольний запах дугу й рідної землі, що й від синіх квіток-материнок.

З радісним усміхом далекого спомину відкладаємо цю книжку.

Л. Б.

відгукнутися передплатою. Кожний передплатник, що надішле один долар 50 центів, дістане по виході книжки один примірник. Книжка матиме 300 сторін. Передплату надсилати на таку адресу:

Dokia Humenna, c/o M. Burava, 42 Ave. B, New York 9, N. Y.

Було б добре, щоб у кожній місцевості знайшлася така спелена душа, яка збрала б передплату від кількох своїх знайомих та приятелів і переслала групову передплату разом з адресами передплатників.

Прошу всі українські часописи переддрукувати цей заклик.

Докія Гуменна

СОГЛАСНО СПІВАЙМО

Согласно співаймо,
Рідний Край згадаймо,
Згадаймо про рідних,
Голодних і бідних.

Зрабували міста,
Попалили села
Тому наша Ненька
Сумна невесела.

Йдем колядувати
Від хати до хати,
Своїх спомагати,
Рідних рятувати.

Щоб ви нас прийняли,
На коляду дали,
Многих літ прожити,
Ісуса славити.

Так ворог гуляє,
Рідних розганяє,
Не смутіться, люди,
Україна буде.

Феся

Протокол Дев'ятої Конвенції СУА

ЩО ВІДБУЛАСЯ 11 і 12 ЛИСТОПАДА, 1950, В ГОТЕЛІ
ВОРВИК У ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА.

ПРОГРАМА КОНВЕНЦІЇ

Субота, 11 листопада, 1950

- 8 год.—Реєстрація
- 9 год.—Відкриття Конвенції, О. Лотоцька, голова СУА
Привіт п. О. Кисілевської, голови СФУЖО.
Вибір президії конвенції і комісій.
Звіти членок Головної Управи.
Дискусія над звітами.
- 7 год. вечора—Ювілейний бенкет.
Програма: Обдарування ювілейними відзнаками 65 членок Головної Управи СУА (за 25 років).
Промова п. Олени Кисілевської, голови СФУЖО.
Передання книжки, творів Лесі Українки в англійському перекладі, на руки проф. Л. Добрянського, голови Українського Конгресового Комітету Америки.
Промова проф. Добрянського.
Показ української стилевої ночі.
Привіти представників центральних установ.

Неділя, 12 листопада, 1950

- 8 год. ранку: Служби Божі для делегаток і гостей в Українській Католицькій Катедрі в Українській Православній Церкві.
- 10 год.—Сесія ділова; Реферат п. Амалії Рублевої — "Праця українського жіноцтва у світлі загально-громадських потреб"; Сесія молоді; Резолюції; вибір нової Головної Управи СУА.
- 8 год. веч.—Ювілейний концерт—Програма:
Вступне слово, п. Осипа Грабовенська; Реферат про творчість Лесі Українки, п. Віра Шпаківська; скрипкове сольо, панна Люба Головата; Рецитація, п. Ніна Горленко; Сопранове сольо, п. Інна Черняхівська; фортепянове сольо, проф. Роман Савицький, акомпанює проф. Наталя Котович, п-на Доротея Вір.
Друга частина "На полі крови", драма Лесі Українки, у виконанні артистів театру під проводом В. Блавацького. Дієві особи: Володимир Блавацький, Я. Пінот-Рудакевич, Марія Степова, Віра Левицька, Євдокія Дичківна

Конвенцію відкриває голова СУА, п. Олена Лотоцька. На вступі вживає присутніх вшанувати встанням з місць пам'яті полеглого геройською смертю генерала Української Повстанчої Армії, Тараса Чупринки-Романа Шухевича, а також усіх тих, що поклали життя у боротьбі за волю України, і померших членок СУА. Згадує усіх що далі борються за кращу долю свого народу і тих що мучаться на каторгах.

О. парох Середович провів молитву.

Присутні вітають оплесками п. Кисілевську, що увійшла на залу нарад. П. Лотоцька просить п. Кисілевську забрати голос.

П. Кисілевська, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) вітає 9-у Конвенцію СУА в імені всіх українок світу. Висказує своє велике признання для праці СУА та з нагоди 25-літнього ювілею заложення СУА складає побажання успіхів у дальшій праці. Згадує про великі заслуги СУА при організації Світового Конгресу Українського Жіноцтва, про поміч у заложенні СФУЖО та матеріальну і моральну піддержку для цієї організації.

П. Лотоцька вживає присутніх ставити кандидаток до президії конвенції. Більшістю голосів вибрано представителькою п. Анну Бодак та дальших членів президії у складі: місто-представительки: п. Іванна Бенцаль, п. Марія Прокопович; секретарки: мгр. Іванна Рожанковська, Олександра Давидович для протоко-

9-а Конвенція СУА
(Світлив Ол. Михалюк)

лу в українській мові і Маргарет Рутенська і Єва Бендзек для протоколу в англійській мові.

Опісля вибрано Комісію Матку у складі: Анна Сивуляк, Павліна Панамаренко, Марія Ясінська, Михайлина Княжинська, Катерина Пелешок. Резолюційну Комісію у складі: Олена Штогрин, Кекилія Гардецька, Олена Гординська і Пресову Комісію у складі: Павліна Будзол, Олена Мураль, Стефанія Пушкар, Марія Фецанич, Антоніна Кульчицька.

П. Лотоцька просить п. Кисілевську до почесної президії та передає ведення конвенції вибраній представительці, п. Бодак, яка вживає президію конвенції зайняти свої місця, дякує за вибір та в імені конвенції складає подяку Головній Управі за її працю для добра організації. Заявляє побажання з нагоди 25-літнього ювілею СУА, бажає конвенції успіхів і просить делегаток поважно і річево передискутувати справи, які є на порядку нарад, маючи все на увазі добро СУА.

Представителька уділяє голосу п. Романові Слободянові, головному фінансовому секретареві УНСоюзу, який вітає конвенцію, складає побажання з нагоди 25-літнього ювілею СУА та бажає успіхів у дальшій праці. Стверджує, що між присутніми делегатками багато активних членок УНС. Жінки брали все живу участь в організації і праці УНС, який завжди ставився прихильно до участі жінок у громадській праці. Перед 42 роками конвенція УНС вибрала жінку містопредсідницею. На тій конвенції була тоді присутна п. Кисілевська. Тепер УНС має 1 жінку в езекутиві і 2 радні. УНС як одна з найстарших українських організацій в Америці помагає творити інші організації, в тому і СУА. Бажає успіхів 9-тій конвенції СУА та стверджує, що українське жіноцтво світу заінтересоване вислідом її нарад.

Пані Бодак дякує за привіт і по черзі уділяє голосу членкам Головної Управи для звітування. Перше звітує голова п. Олена Лотоцька (звіт поданий окремо). П. Гардецька просить голосу і заявляє що на конвенцію прибула як гостя п. Ізидора Косач-Борисова, сестра Лесі Українки, пропонує привітати її і попросити до почесної президії. Присутні вітають оплесками п. Борисову, а представителька просить її до почесної президії.

Звітують даліше:

1. містоголова п. Антоніна Кульчицька заявляє, що виконувала доручену їй працю під проводом п. Лотоцької, брала участь у засіданнях езекутиви і Головної Управи.

2. містоголова п. Олена Гординська брала участь у засіданнях і координувала працю відділу в Ньюарку з напрямними Головної Управи.

3. містоголова п. Павліна Будзол з Дітройту, співпрацювала з Головною Управою, хоча з уваги на велику віддаль від Філадельфії не все могла брати участь у засіданнях Гол. Управи.

4. містоголова панна Олена Мураль звітувала в англійській мові про працю для молодечих відділів. Організаторка п. Іванна Бенцаль подала звіт про свою працю.

В год. 12:30 перервано наради, щоб дати змогу учасницям пообідати.

По перерві в год. 2 наради почалися відчитанням привітів. Мгр. Рожанковська відчитала привіти в українській мові, п. Рутенська по англійськи.

Даліше був звіт п. Катрі Ярош, рекордової секретарки. У звітовому часі відбулося 25 засідань Езекутиви і 3 зібрання Головної Управи, полагоджувано біжучі справи, на зібраннях Головної Управи звітували усі членки про свою діяльність і вирішувано найважливіші справи звязані з діяльністю СУА, як видання творів Лесі Українки в англійській мові, підготування ювілейної конвенції і ін. Письма полагоджувала голова при помічі канцелярній працівниці. Рекордова секретарка порядкувала архів організації, висилала посвідки за вплати, протоколувала засідання Езекутиви і Головної Управи.

Даліше звітувала фінансова секретарка, п. Анна Сивуляк. Касірка п. Марія Бабяк подає в загальному прибутки за 2 роки, т.е. від жовтня, 1948, до 30 вересня, 1950:

З перенесення 1 жовтня, 1948	\$6,864.41
Прибутки від 1 жовтня, 1948, до 30 вересня, 1950		18,418.61
		<hr/>
		\$25,283.02
Витрати від 1 жовтня, 1948, до 30 вересня, 1950		22,437.17

До перенесення зостається \$2,845.85

Письменний звіт референтки преси п. Олени Штогрин (у прилозі).

Звітує референтка стипендій п. Марія Головата. Старалася виконати як найкраще свої обовязки, одначе з уваги на брак фондів не могла розвинути ширшої діяльності. Вживає делегаток, щоб старались популяризувати справу стипендій.

Референтка мистецтва, п. Стефанія Вовчок подала звіт в англійській мові (у прилозі).

На цім вичерпано звітування Головної Управи. Контрольна Комісія у складі пп. М. Марусевич, М. Насевич і Т. Костики заявила, що відбула двічі кожного року контролю книговодства, книги знайдено в порядку, баланс згідно з книгами у висоті 2,845.85. Членки контрольної комісії брали участь в діяльності Головної Управи у рямцях предвиджених статутом. Контрольна комісія ставить внесення на уділення абсолюторії уступаючій Гол. Управі. Внесення прийнято через аклямацію.

Предсідниця стверджує, що на конвенції є заступлених 35 відділів СУА, яким пропорційно до кількості членок прислугує 55 голосів.

Крім цього управнені до голосування є членки уступаючої Гол. Управи в числі 15, разом важних голосів 70.

Предсідниця відчитує поіменно делегаток з поданням кількості голосів, яка прислугує поодиноким відділам. Опісля відкриває дискусію над звітами за точками наміченими у звіті го-

лови. В дискусії забирають голос **п. Рутенська, Гардецька, Фостик, Кульчицька, Голуб (гість)**, видвигаючи справу платної членки Гол. Управи. Делегатка 2 відділу звертає увагу, що справа ця є у пляні праці в 10 пункті і пропонує, щоб дискусія була ведена за точками. Голос забирає ще **п. Бенцаль і п. Телятник**. **П. Креденсор** просить голосу у справі формальній і вдруге звертає увагу, щоб дискусію на цю тему вести тоді, коли на неї припадає черга. Предсідниця перериває дискусію на тему платної членки Гол. Управи, перечитує і ставить під дискусію справу **ліквідації статутної секції і утворення культурно-освітньої та суспільної рефератури**. Внесок **мгр. Рожинковської**, щоб скасувати реферат статутний і утворити при Гол. Управі реферат культурно-освітній і суспільної опіки прийнято одногосно.

Предсідниця ставить під дискусію справу Окружних Рад. **П. Бенцаль** вважає, що Окружні Ради є потрібні. При відповідній співпраці з відділами, Окружні Ради можуть повести корисну діяльність, головню навязувати контакти з американськими жіночими федераціями, і робити пропаганду для української справи. Таку діяльність намітила собі Окружна Рада в Нью Йорку і виконує її.

П. Мишишин ставить внесення, піддержане **п. Фецинич**, щоб удержати на дальше Окружні Ради. Внесення ухвалено більшістю голосів.

П. Гардецька ставить внесення, піддержане **п. Геник**, щоб конвенція прийняла до відома звіти Головної Управи. Прийнято одногосно.

П. Лотоцька вяснює справу містоголов. До цього часу в Гол. Управі були 4 містоголови. Обсяг їх діяльності за статутом дуже малий. Тому уступаючи Гол. Управі пропонує, щоб з уваги на велику віддачу поодиноких осередків від осідку Централі містоголови перебрали на себе працю організаторок у своїх округах, а у звязку із тим слід збільшити число містоголов до 6, щоб кожна більша округа мала свою містоголову—організаторку; **п. Лотоцька** пропонує такий розподіл:

- 1-ша містогорова в місці осідку Екзекутиви
- 2-га містогорова Нью Йорк або околиця
- 3-тя містогорова Нью Йорк або околиця, молодеча
- 4-та містогорова Дітройт
- 5-та містогорова Клівленд, молодеча
- 6-та містогорова Шикаго.

П. Корпало ставить внесення, піддержане **п. Костик**, щоб згідно з пропозицією **п. Лотоцької** збільшити число містоголов до 6. Прийнято одногосно.

До точки 5 **мгр. Рожанковська** ставить внесення, щоб не переводити окремої дискусії над змінами статуту, а вирішити їх, якщо знайдеться потреба, при затвердженні пляну праці.

До точки 6 **п. Бенцаль** звертає увагу, щоб відділи вивязувались зо своїх обов'язків. **П. Гардецька** стверджує, що відділи не працюють як слід, навіть деякі не вислали делегаток на конвенцію. Є такі що перестали існувати. Головна Управа повинна подбати про поглиблення праці відділів і поширення членства.

П. Лотоцька стверджує, що відділи дуже неточно пересилають звіти, не реагують на обіжники, не кореспондують з Централею, через що дуже утруднюють працю Централі. Просить, щоб делегатки звернули увагу своїм Відділам на точність у виконуваних директив Централі. Відділи виступають із СУА, не повідомивши про це Гол. Управі, не звітують про зміну своєї управи.

До точки 7, над справою купна дому розвинулася ширша дискусія. Голос забирали **п.п. Бенцаль, Фостик, Корпало, Григорень, Гупало (гість), Романюк, Кмець, Креденсор, Слободюк, Гардецька, Ленчук, Швед, Коломінська (гість)**. В загальному делегатки погоджуються з проектом купна дому, ставлять проекти у справі збірки фондів і запити про висоту обтяження відділів у висліді дискусії **п. Слободюк** ставить внесення, піддержане **п. Гардецькою**, щоб утворити Фонд Купна Дому і прийняти конкретне рішення тоді, коли збереться відповідна сума. Над цим внеском предсідниця перевела голосування, так що питала делегаток кожного відділу, чи голосують за чи проти. Внесення перейшло

П. О. Лотоцька, голова СУА, виголошує реферат
(Світлив Ол. Михалюк)

більшістю 40 голосів, проти заявили відділи: 4—1 голос; 29—1 голос; 41—1 голос; здержалися Відділи: 21—2 гол.; 25—1 гол.; 35—1 голос; 44—2 голоси; 53—1голос; неprisутні на залі в часі голосування відділи: 2—2 голоси; 23—2 голоси; 57—1 голос. На цім закрито наради.

Наради 12 листопада

В год. 10 предсідниця відкриває наради, просить делегаток коротко і річево говорити, бо часу мало, а ще багато справ зосталось до дискусії, і вирішення. Опісля взиває по черзі делегаток поодиноких відділів до складання привітів та письменних звітів з діяльності. З уваги на обмежений час визначено для кожного відділу 1 мінуту для виголошення привіту. При нагоді привітів деякі відділи складають грошеві датки.

Потім була дальша дискусія.

До точки 9 делегатки висказали побажання щоб СУА задержав навязані вже та по змозі поширив міжнародні звязки.

До 8 і 10 точки — ці піддано разом під дискусію, тому що оба заторкують фінансові справи. **П. Лотоцька** подає вяснення. Крім фондів предвиджених статутом 8 конвенція ухвалила додаткове обтяження відділів на помічну канц. силу для Централі. На пресові резервові і спеціальні цілі відділи складають добродійні датки. Неможливо зложити бюджет і вести плянову господарку, якщо прибутки спіраються у великій мірі на добровільних датках. А крім цього, як виказала практика, праця Централі не може бути сперта лише на добровільній праці членок Гол. Управи. Поза їхньою заробітною працею чи домашніми обов'язками, зостається їм замало часу щоб вести агенди Централі. Якщо СУА має поглибити працю та відповісти усім вимогам, які ставлять відділи до Централі, мусить бути стала урядничка — одна із членок Гол. Управи, яка одержувала б бодай \$100 місячно. **П. Лотоцька** пропонує, щоб кожна членка СУА платила 1 дол. річно на ту ціль.

П. Бодак підтверджує завваги **п. Лотоцької** щодо добровільних датків, і підкреслює що не всі відділи склали на резервовий фонд. Дальше в дискусії забирають голос **п. Хмеляк, Бодак** а **п. Телятник** ставить внесення на замкнення дискусії, тому що вже на початку дискусії над звітами ця справа була вичерпно обговорена. Внесення на замкнення дискусії прийнято одногосно. **П. Давидович** ставить внесок, щоб кожна членка СУА платила 1 дол. річно, крім дотеперішніх вкладок, на видатки Централі, передусім на одну платну урядничку. Усі дотеперішні обтяження відділів зостаються без змін, з тим що відпадають датки на канцелярську помічну силу.

Внесок прийнято одногосно. Предсідниця дає голос **п. Романові Криштальському** представникові "Народної Помочі", який вітає конвенцію, складає побажання з нагоди ювілею СУА та бажає успіхів у дальшій праці.

Предсідниця дякує за привіт.

До точки 11 — **п. Банах** ставить внесення, щоб конвенція затвердила Центральний Відділ і продовжила його існування до наступної конвенції. Внесок прийнято.

До 12 точки **п. Костик** ставить внесок щоб наступна конвенція і дальші відбувались у травні, а не в листопаді. Внесок прийнято.

П. Сідло заявляє побажання, щоб наступна конвенція відбулася в Дітройті. В дискусії забирають голос **п. Будзол, Мураль, Ясінська, Сивуляк, Бодак, Лотоцька, Прокопович**, які прихильються до цієї думки. **П.п. Штогрин, Бабяк і Пелешок** уважають, що Дітройт задалеко від Нью Йорку і Філадельфії і кошти конвенції були б дуже великі. В минулому вже були пропозиції, щоб відбувати конвенцію в Дітройті, але з уваги на кошти не можна було на це рішитися. **П. Ясінська** вважає, що конвенцію можна відбути в Дітройті в Українськім Домі, для делегаток можна підшукати приватній безплатні нічліги у членок СУА, так що кошти не мусили б бути надто високі. Всі конвенції дотепер відбувались у Філадельфії або в Нью Йорку так що членки СУА з віддалених осередків не мали змоги брати участі та познайомитися ближче з цілістю праці СУА. Відбування конвенцій у різних осередках може мати велике пропагандивне значення. Ставить внесок, щоб наступна конвенція відбулася в Дітройті. Прийнято одногосно.

До 13 точки **п. Лотоцька** стверджує, що видання творів Лесі Українки в англійській мові вже майже виплачене. Оставших \$500 сплатиться із продажі книжок. Складає подяку відділам за піддержку в такім важнім і кориснім для української справи почині. Апелює до делегаток, щоб із надвишки, яка зостанеться з розпродажі цього видання, утворити **постійний видавничий фонд**. Набудуче можна б частіше видавати інші твори, а також брошури в українській та англійській мові, головню з ділянки українознавства. В дискусії забирають голос **п.п. Дуглас, Ясінська, Рутенська** та заявляються за утворення видавничого фонду. **П. Федуняк** ставить внесення, щоб із надвишки з розпродажі творів Лесі Українки утворити видавничий фонд. Внесок прийнято одногосно.

До 14 точки **П.п. Лотоцька і Головата** апелюють до відділів щоб присвятили більше уваги справі стипендій. **П. Геник** ставить внесок, щоб замість медичної утворити стипендію українознавства — по думці передбесідниць. Прийнято одногосно.

До 15 точки **п. Рожанковська** висказує признання для української молоді родженої в Америці за її зрозуміння та серце для батьків, що зуміли вигоїти своїм дітям любов і привязання до вітчизни їх предків. Українське жіноцтво в Америці, зокрема СУА, повинно надалше ще більше уваги присвятити вихованню молодого покоління в українськім дусі, яке мусить в майбутньому хочби частинно заступити ці кадри свідомої української молоді, яка колись виховувалася в рідній школі на рідних землях. Укра-

іна сьогодні під жахливою займанщиною, большевики безпощадно винищують усі прояви українства, школи стали засобом їхньої пропаганди та викривлювання душі молодого покоління. Відділи СУА повинні активно співпрацювати і давати моральну й матеріальну піддержку в акціях організування садків, шкіл і вакаційних осель для української молоді.

В дальшій дискусії брали участь пп. **Рудакевич, Григорєв, Ясінська, Романюк, Лотоцька, Настюк, Болак, Грицько, Рутенська, Марусевич, Будзол** і гості **Грабовенська і Кушнір**.

Дискутантки ствердили, що виховання дітей це передовсім обов'язок батьків. СУА все співпрацював і включався в акції будови парохіальних і Василіянських шкіл. СУА не може перебрати на свою відповідальність цих справ, тому що не має до цього матеріальних спроможностей, може лише надалше співпрацювати з акціями організованих відповідними громадськими чинниками. Видвигнено домагання навчання українознавства в парохіальних Василіянських школах.

П. Олена Кисілевська дякує за призначення їй почесного членства СУА. Стверджує, що справа виховання молоді на іміграції дуже важна, зокрема знання рідної мови, історії, культури. Ще раз підкреслює, що СУА повинен присвятити цій справі як найбільш уваги.

П. Головата ставить внесок, піддержаний п. Бішко, на закриття дискусії у цій справі. Прийнято одноголосно.

До 16 точки **п. Лотоцька** апелює до делегаток, щоб у рішеннях не руководились матеріальними міркуваннями. Багато справ, які здавались не під силу СУА, при співпраці і жертвенності увінчалися успіхами. Гол. Управа не приходиться ніколи з необміркованими проектами, тому і справа зміни газети „Наше Життя“ на журнал є передуманим пляном.

П. Телятник ставить внесок, щоб Головна Управа поробила заходи для зміни газети на журнал. Прийнято більшістю голосів.

До 17 точки **п. Бенцаль** стверджує, що справа переселення дуже важна і СУА мусить її далше піддержати.

П. Лотоцька заохочує до підписування ашурансів, тимбільше що проблема праці для новоприбулих не така важна як була до недавня. Ставить до вирішення справу удержання Захисту Матері й Дитини, який є під управою СФУЖО, однак СУА зложив фонди на його зорганізування.

П. Головата піддержує зазив підписання ашурансів і складає на Захист Матері й Дитини пожертву у висоті \$20. В дальшій дискусії забирають голос **пп. Ясінська, Настюк, Пелешок. П. Рожанковська** ставить внесення, щоб СУА піддержував далше Захист Матері й Дитини. Прийнято одноголосно.

П. Лотоцька заохочує делегаток до дальшої успішної праці для добра українського загалу в Америці. Взиває повести посилену організаційну діяльність, приєднати більше членок з-поміж нових імгранток. Звертає увагу, що треба посилити працю молодечих відділів і ззиває до співпраці з ними.

Гість **п. Голуб** висказує своє велике призначення для праці СУА та складає сердечну подяку за поміч в минулому для Рідного Краю, а в післявоєнних часах для української іміграції.

П. Романюк дякує за призначення.

Гроші із пожертв відділів з нагоди ювілею рішено призначити на фонд купна дому СУА.

Секр. **Рожанковська** відчитує список пожертв від відділів і делегаток. Пожертви зложено на фонд купна дому СУА і на Захист Матері й Дитини.

В дальшій програмі відбулась сесія делегаток молодечих відділів і реферат **п. Амалії Рубель**. Опісля продовжувано наради.

П. Грицько ставить запит, чи п. Мілена Рудницька, б. голова СУ у Львові, була запрошена на конвенцію.

П. Лотоцька відповідає, що п. Рудницька не зацікавилась діяльністю СУА, не навязала контакту з Гол. Управою, тому Гол. Управа не вважала за відповідне запросити п. Рудницьку на конвенцію.

З черги **п. Гардецька** відчитала резолюції в українській мові, **п. Лотоцька** в англійській мові. На внесення **п. Процак** резолюції прийнято одноголосно.

На внесок Вибірчої Комісії вибрано через аклямацію нову Головну Управу СУА в наступному складі:

Голова Олена Лотоцька

1. містоголова Антоніна Кульчицька

2. Катерина Пелешок

3. Павлина Будзол

4. Олена Мураль

5. Олена Дуглас

6. А. Білецька Федуняк

Рек. секр. Катря Ярош

Фін. секр. інж. Стефанія Пушкар

Касієрка Марія Бабяк

Органіторка Іванна Бенцаль

Референтка культ.-осв. Михайлина Княжинська

„ пресова Кекилія Гардецька

„ стипендій Марія Головата

„ мистецтва Марія Григорєв

Контрольна Комісія: Марія Марусевич, Петронеля Пецюх, Павлина Панамаренко.

П. Лотоцька подякувала за вибір в імені Гол. Управи.

На внесення **п. Лотоцької** признано почесне членство СУА **п. Чикаленко-Келлер** і **п. Грицько**, а на внесення **п. Гардецької** признано почесне членство **п. Ізидорі Косач-Борисовій**.

П. Лотоцька подякувала делегаткам за участь і працю й закрила 9-ту Конвенцію СУА.

Мгр. Іванна Рожанковська
секр.

П. О. Кисілевська, голова СФУЖО, промовляє на бенкеті СУА
(Світлив Ол. Михалюк)

Промова Пані Олени Кисілевської

виголошена на Конвенції Союзу Українок Америки
11. листопада, 1950, у Філадельфії

Дорогі Пані членки СУА і гості,

Мало таких гарних хвилин приходиться мені пережити як тут сьогодні з Вами союзняки. Це ж ювілей 25-літньої праці організації, яка була мені дорога і близька від самого першого дня створення її. Ще й ранше, бо ще тоді, коли поставали перші жіночі організації в Америці, я через мойого брата д-ра Володимира Сіменовича з Шикаго, який був великим прихильником жіночої організації, я знала й раділа, кожним проявом Вашої активності, Вашої організованості. Я раділа й гордилась тим, як слабенька з початку Ваша організація росла, піднімалася вгору, поширювалася щораз далше. Того самого року, коли перші клітини об'єдналися і створили Союз Українок Америки, взяла свій початок також „Жіноча Доля“ і на її сторінках в американсько-канадському відділі, наче в зеркалі відбивався ріст Вашої організації та наша взаємна співпраця. Ця лучність з Рідним Краєм, із Союзом Українок рідного краю, з „Жіночою Долею“, а 10 років пізніше й із органами СУ, зробила те що Ви жили нашим життям так як ми Вашим, і причинилась немало до того що Ви не відпали від рідного народу, так як відпадає й усихає листок зрваний бурєю із живого дерева.

Мій побут серед Вас перед 20 роками, зробив те що я не чуюсь чужою серед Вас, що Ваш ювілей є для мене таким самим великим святом як для кожної з Вас. Тож із широго серця вітаю Вас сьогодні, дорогі союзняки, в першу чергу від себе, а одночасно від Світової Федерації Жіночих Організацій якої маю честь бути головою а з тим від жіноцтва цілого світу об'єднаного у цій світовій нашій організації, що власне за Вашою ініціативою постала і звідси веде свою велику, історичного значення працю.

Тоді коли перед 25 роками СУА розпочинав свою скромненьку організаційну працю, основницям його і на думку не

приходило, що доля призначить цій організації словняти таке велике переважне завдання. Це й не диво, бо ж рідко а може й взагалі раз у цілій історії трапляється якійсь організації нагода, відіграти в житті свого народу таку велику, переважну роль. Це ж ціла наша рідна земля, ціла Україна зайнята ворогом. З-поза залізних крат московської тюрми в якій замкнений наш народ, навіть голос катованих, мурдованих не всилі передістатись на світ. І тут власне велике значення того факту що Провід СУА, цієї найстаршої і найповажнішої організації поза межами Рідного Краю узвав на себе ініціативу скликати тут у себе Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, де по розваженні поважної ситуації українського народу прийшло до створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій якої головною ціллю є об'єднувати все українське жіноцтво до оборони прав до самостійного життя українського народу, для співпраці його з цілим культурним, віруючим в Бога світом, для боротьби проти найбільшого ворога людства: безбожного, дикого, варварського московського большевизму.

Тепер велика, найбільш відповідальна частина праці концентрується на американській землі, під опікою і при співпраці Вашої організації СУА. Тут є Централь і Секретаріат СФУЖО, тут у рямках Вашого журналу „Наше Життя“ видаються скромненькі сторінки СФУЖО. Не так до мене як до голови, а більше до секретаріату ідуть писма з цілого світу із звітами, з проханнями за вказівками, поміччю і порадою. Звідси цілий Провід СФУЖО, узгіднивши свої думки, розсилає свої поради й доручення та спонуки до згідної, організаційної, строго понад-партійної праці, з підписом першої містоголови СФУЖО **п. Олени Лотоцької** що є одночасно й головою Вашої організації. Тут є та кузня нового, відповідного до великих часів які пережи-

Голова СУА до Делегаток 9-ої Конвенції

Вітаю Вас, делегатки 9-ої Конвенції СУА, і Вас членок і гостей. Здається, ніби вчора ми мали 8-му Конвенцію і славний Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, такі свіжі ще у моїй пам'яті події цих трьох таких важних днів у житті нашої організації.

А фактично це вже два роки минає, якраз цього місяця, коли Ви делегатки дали мені знову мандат вести нашу дорогу нам усім організацію Союз Українок Америки. Вибравши мене головою, Ви передали мені велику відповідальність, бо вести 3,200 жінок, з яких найбільше є далеко від Централі.

Дякую Вам, мої дорогі сестри союзанки, за Ваше довіря і співпрацю зо мною.

Ця 9-та Конвенція припадає у важливий для нас час. Якраз тепер нашому Союзові Українок минає 25 років. Ми члени Головної Управи не тільки здаємо звіти за 2 останні роки від конвенції, але сьогодні й завтра ми усі зробимо підсумки праці за тих 25 років, ми зробимо іспит совісті й зрілості. Переглянувши сторінки життя СУА та знайшовши там деякі недоліки, ми тут постановимо їх направити й виконати цю постанову в наступних двох роках.

Мій звіт сьогодні не буде виказувати, скільки разів це або те сталося, скільки наприклад зборів, засідань Головна Управа й Екзекутива відбула, бо це викаже Вам звіт Рекордової Секретарки. У моєму звіті я хочу виказати, чи ми що зробили за цілі два роки, над чим ми радили, який був відгук відділів на наші заклики, обіжники й листування.

Тому я подаю точки, за якими Ви делегатки будете слідкувати, та в дискусії відповідно реагувати, з думкою про те, що ця дискусія має бути доцільна і має вийти у певних резолюціях як напрямні для наступної Головної Управи, що Ви її завтра будете вибрати. Зазначую при тому, що хоч вибір і добір членів уряду є незвичайно важний для організації, то все ж не є це одинока ціль для

якої Ви сьогодні зіхались та витратили стільки тяжко зарплатованого гроша. І, тому, хоч Ви обов'язані вибрати до свого проводу жінок: працюючих, організаційно вишколених, Вам треба дивитися й на те, щоб вони були вірні ідеї нашої організації та віддані всеціло Союзові України.

Точки, які я намічу для Вас, інок Америки.

1) Централія — що воно таке, що там робиться?

2) Секції — як вони діють, скільки їх є, скільки повинно бути?

3) Окружні Ради СУА, — чи сповняють вони свою роль?

4) Місто-голови — скільки є тепер?

5) Статут — чи треба його змінити?

6) Відділи СУА — їх відповідальність за працю і працездатність.

7) Своя хата — чи конечна вона?

8) Фонди організації — зміна плачення вкладок.

9) Зв'язки з іншими організаціями — які вони, чи треба їх збільшити, чи зменшити.

10) Платня бодай одної уряднички.

11) Центральний відділ СУА.

12) Зміна конвенційної дати (часу).

13) Видавництва.

14) Стипендії СУА.

15) Діточі садки — школи — вакаційні оселі.

16) Наше Життя — зміна вигляду часопису.

17) Дальша допомога бездомним вигнанцям з Рідного Краю.

18) Нова праця — поширення клітин і поглиблення програми СУА.

19) Поїздки до відділів.

20) Молодечі відділи СУА.

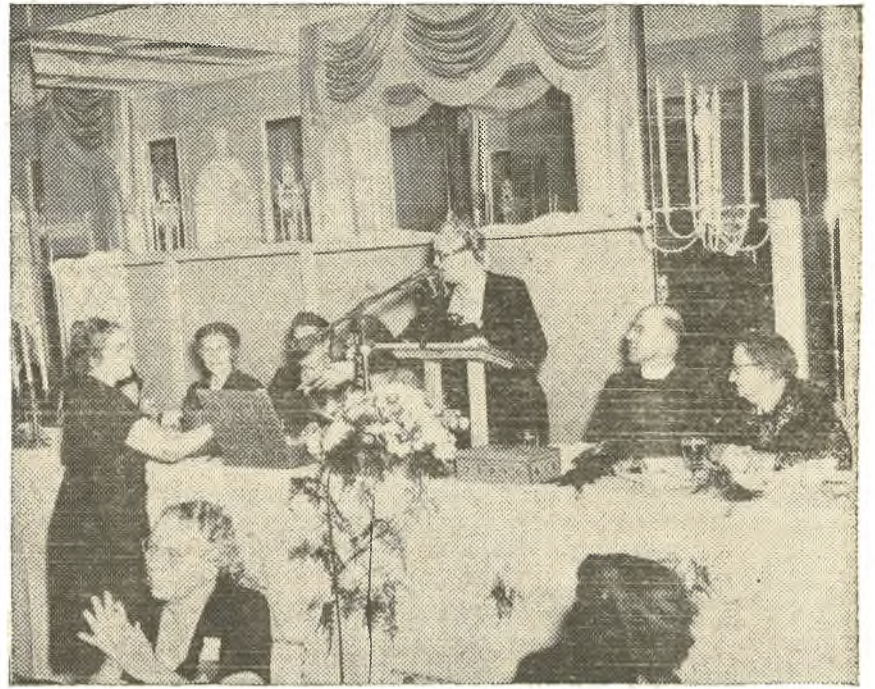
Намітивши оце 20 точок, так як вони ідуть, я буду старатись виказати доцільність, практичність та конечність їх, або їх недоліки, так як диктує це мій досвід, та бажання добра нашій організації, нашому Союзові України. Я прошу Вас не лякаться розміру моєї доповіді і пляну праці, але вглибитися в нього, так щоб наступна голова та її співробітниця в Головній У-

ваємо, життя українського жіноцтва цілого світу. Це, правда, накладає на СУА великі моральні а частинно, бодай у перших часах, і матеріальні обов'язки, але за це СУА вибився на провідне становище серед українського жіноцтва цілого світу. Ваш орган читає і про працю Вашу довідується український світ. З Вами на сторінках СФУЖО, діляться своїми баягами жіноцтво цілого світу, статті СФУЖО і „НАШОГО ЖИТТЯ” передрукують усі жіночі, а то й загальні українські журнали. Це все сьогодні навіть не можна як слід оцінити, але історія запише це на віки на добру, світлу пам'ять Вашу й Вашої організації. Тому, дорогі союзанки, майте терпелівість, не нарікайте на ці труди і клопоти та витрати часу, а може й гроша, але будьте горді з того що доля призначила СУА відіграти у цих

великих історичних часах таку визначну й почесну роль.

Вам щира подяка за Ваші труди для СФУЖО і велику поміч для вигнанців з Рідного Краю для скитальців, для вдів із сиротами, за поміч у переселенні цілому рядові нашого визначного заслуженого жіноцтва, яке радо буде продовжувати свою працю в нових умовах для української імміграції, для пожитку й користі тієї великодушної країни яка їх приймила і в руках якої сьогодні доля цілого християнського культурного світу, доля Великомученої Героїчної України.

Дай Боже нам, дітям Великої Прекрасної України, дожити тієї хвилини, коли почуємо що з наших рук спали кайдани, коли почуємо що кров наших героїв не пропала надармо, що ми вільні діти Великої Соборної України.

П. Лотоцька вручає ювілейні відзнаки урядничкам СУА

праві могли його виконати.

1) Централія — це бюро, офіс, де збігаються усі звена організації, і де держиться постійний зв'язок з усіма клітинами та членами СУА. Треба відписати пересічно 270 листів місячно (за останні два роки), записати кожний цент акуратно на призначену ціль, приймати гостей, які відвідують СУА, та поради в усіх справах з якими члени й нечлени приходять. Треба держати усі акти, документи, книги в порядку кожного дня. Доводиться шукати праці, стати в обороні покривджених працедавцями людей, давати інформації різного роду.

В Централі працювала Голова СУА три повні дні у тиждні, раз у тиждень тільки з платною силою машиністкою, бо так лише вистарчало на це грошей. Не враховую тут гарячки приготувань до конвенції, коли Голова мусіла дати багато більше часу, та заангажувати додаткову платну силу. Однак цим заощаджено багато гроша на потрібні друки. Секретарки й касієрка приходили раз у тиждень, а то й частіше, як вимагала потреба.

2) Секції. Референтури які ми називаємо секціями, а є їх 6: пресова, зв'язків, організаційна, мистецтва, статутова і стипендійна, повинні бути, як виказує досвід, дещо змінені. Отож треба скасувати статуту секцію, бо вона не діє постійно, хіба що треба змінити чи доповнити статут. Це завдання і право до того має кожна конвенція. Натомість треба відновити референтуру-секцію культурно-освітню, якої завданням було б приготувати календарний плян праці СУА та відповідні реферати для висилки до Відділів СУА. Ми спершу думали, що часопис зробить ту працю, та показалося, що Культурно-Освітню Референтуру-Секція така потрібна для плянної праці СУА. Вважаю доцільним пропонувати 9-ій Конвенції відновити Культурно-Освітню Референтуру-Секцію, на місце Статуту Секції.

Вважаю доцільним і конечним створення нової референтури **Суспільної Опіки**, яка для добра своїх членок слідила б та допомагала у випадках: лі-

карської помочі, надужить працедавців, які не придержуються права стабілізації й норми заробіткової плати, та визискують особливо самітніх жінок і в розшуках праці взагалі. Нав'язання співпраці з локальними американськими організаціями такого характеру, та використання їхнього досвіду, а то й фондів.

Реферат такий має змогу провести сітку по усіх більших центрах, а згодом і менших містах Америки, де є відділи СУА.

Організаційна Секція повинна змінити форму діяння. До тепер показалося непрактичним і коштовним мати одну організаторку. Вона, організаторка не може поїхати організувати відділ без потрібної підготовки. Іхати тільки на пробу є недоцільним. Тому пропоную, щоб організаційна референтка вела кореспонденцію у цій виключно справі, та намічувала можливості організування для місто-голов які живуть в даному районі чи місцевості.

Тимто буде 7 секцій-референтур, замість 6. Це вимагає рішення конвенції і зміни у статуті в артикулі VII, точка 46, стор. 15.

3) Окружні Ради СУА, які були створені для помочі Головній Управі у праці в окремих районах, не виказались достаточними успіхами діяння. Коли в деяких районах вони діють надто інтензивно і тим, до деякої міри, відбирають ініціативу поодиноким відділам, то другі, поза кількома випадковими зборами, не виказали ані ініціативи ані помочі для Головної Управи.

Тому вважаю, що Конвенція доручить наступній Головній Управі повести строгішу перевірку діяння Окружних Рад і їх задержання або закриття. Окружні Ради повинні бути лучниками СУА із містовими, чи стейтовими Федераціями Жіночих Організацій Америки, які творять Генеральну Федерацію Жіночих Організацій Америки, де є членом Союз Українок Америки в цілості. Ці локальні зв'язки є дуже важні для СУА, бо закріплюють нашу силу й ведуть на ширшу арену міжнародних зв'язків і праці в жіночих організаціях.

4) Місто-голови: Артикул VI, точка 27 статуту СУА не оз-

начує числа місто-голов США. До цього часу Головна Управа мала 4 заступниці голови. Їх роля по статутній формі не є особливо цікава, хіба що вони особливо виказали більшу ініціативу. Практика вказала, що доцільно буде додати ще ДВІ місто-голови і то в такому порядку:

- 1-ша — там де діє централь,а,
- 2-га — Нью Йорк або околиця,
- 3-тя — молодеча, Нью Йорк або околиця,
- 4-та — Дітройт,
- 5-та — Клівленд, молодеча,
- 6-та — Шикаго.

Вони будуть мати завдання відвідувати відділи у своїх районах та організувати нові відділи. Їх тісний контакт з Екзекутивним викажется у творенні нових клітин США.

Додаток цих двох осіб до Головної Управи — як місто-голов не вимагає зміни статуту.

5) Статут: Не є доцільно змінити статут на кожній конвенції, хіба що цього вимагає добро, розвиток, улпшення організації. Конвенція має добре розважити, заки вирішить зміну чи додатки.

6) Відділи США, це основні клітини. Вони беруть відповідальність за життя й добро організації з хвилиною коли дістануть чартер від Головної Управи. Правно й морально Головна Управа відповідає за відділи. Тому важно щоб уряди Відділів США: Інформували Централью про свої пляни, відповідали точно і в означеному часі на всі листи та звідомлення і вивопняли й відсилали різні квестіонарі й анкети. Задержка таких канцелярських справ спричинює застій у праці й надмірне вичерпання енергії членів Екзекутиви, яку могли б вони вжити для кращих і поважніших справ. Говорю це на підставі організаційного досвіду. Неточність, зволікання, недбалість є дуже поширена. З цього треба вилікуватися.

7) Своя хата: Двадцять і п'ять років Союз Українок Америки живе в комірнім. Ми зробили дуже багато доброго, шляхотного і гуманітарного за протяг часу. Зробили це для українського народу в часах його визвольної боротьби, бо ж і для цього ми зорганізувалися. Ми не думали ніколи про

те, що й нам час мати дах над головою, конкретно кажучи свій Дім США, де була б Централь, де жевріло б життя культурно-освітньої праці, щоб розіслати своє проміння до своїх клітин-відділів, де зрештою була б і редакція й адміністрація Нашого Життя, нашого власного часопису. Делегатки 9-тої Конвенції повинні прийняти постанову, щоб заснувати Фонд Будівельний на закупно Дому США, в місцевості найбільш підхожій для того. Конвенція повинна вирішити, чи відділи США мають зложити добровільну суму як даток у формі позички на закупно Дому США.

8) Фонди США: У статуті США, артикул XI, точка 70, каже, що на прибутки організації відділи повинні платити: \$20.00 річної вкладки, \$5.00 організаційного фонду та \$10.00 на конвенційний фонд. Восьма Конвенція постановила, що кожний відділ США обов'язаний теж платити на помічну канцелярську силу в такім розмірі: до 50 членок — \$10.00, до 100 членок — \$15.00; понад 100 членок \$20.00 річно. На пресові, резервові і спеціальні цілі відділи мають давати добровільні датки. Відділи мають також зібрати по 15 центів річно від кожної членки на вкладку до СФУЖО, Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, якої членом є США від часу Світового Конгресу Українського Жіноцтва.

Добровільні датки. Це може здаватися — гарна система, але бюджету на такій основі зложити не можна. Не можна теж передбачити, на скільки в даному році ціни підуть вгору чи вниз. Господарка через те є тяжка. Нічого не можна запланувати.

9) Зв'язки з іншими організаціями: Від 1948 США є членом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій за вкладкою \$400.00 річно. Від 1946 року США є членом Генеральної Федерації Жіночих Організацій Америки, з початку за вкладкою \$435.00, а тепер платить лише \$10.00 річно, бо фонди не вистарчають платити таку високу вкладку в обидвох організаціях. Зв'язки і дружні відносини держить США з українськими жіночими організаціями

в Канаді, Європі, та в інших краях. Ці зв'язки для США конечні, і ми мусимо подбати не тільки, щоб їх задержати, але й поширити, напр. на Краєву Раду Жінок Америки, з якими США зв'язків не зірвав але перестав бути членом задля фінансових недомагань. Я вірю, що члени США допоможуть це недомагання направити, а 9-та Конвенція США дасть директиви Головній Управі не тільки задержати існуючі але й поширити зв'язки США з іншими організаціями. В червні ц. р. я була запрошена промовляти на Конвенції Генеральної Федерації Жіночих Організацій Америки, в Бостоні, у приявності 5 тисяч еддегаток, про що був звіт в Нашім Житті.

10) Платна урядничка США: За останніх 25 літ уряднички не брали ніякої платні за свою працю в Централі. Робилося все вечорами, після заробіткової праці, коли енергія й охота були вичерпані. Це була по правді самопосвята одиниць. В цю пору, у 25-ліття існування США, та через кілька років у минулому, ці вечірні години вже не вистарчають. Члени Екзекутиви вже мусили приходити частіше, а голова віддавала 3 вільні від заробітку дні для праці в Централі.

Таким способом вести США вже не можна. Занадто він зріс і занадто великі вимоги ставлять відділи до Централі. Мусимо подбати щоб бодай одна урядничка була платна, та могла вести канцелярську працю кожного дня повний час. Це передбачено і Буджетова Комісія пропонує 9-тій Конвенції плян, щоб кожна членка платила річно \$1.00 на видатки Централі, складаючи його у своєму відділі для пересилки до Централі. Всі інші фонди zostалися б такі як приписує статут США.

11) Центральний Відділ США відновлено в 1950 р. з уваги на обставини які заіснували з приїздом нових імгранток. Як відомо, вони розіхались по Америці, щоб наладнати своє життя в новому краю. Чимало з них попали в місцевості, де відділу США не було. Вони писали до Централі прохання стати членками США, бо не могли бути без ніякого зв'язку із жіночою організацією.

Тому Екзекутива рішила відновити Центральний Відділ США з тією постановою, що його членкою може бути тільки жінка, що не має змоги стати членкою відділу США, бо його там нема. Дев'ята Конвенція повинна його затвердити. Зазначую, що він вельми потрібний в теперішніх часах.

12) Зміна конвенційної дати повинна бути переведена 9-ою Конвенцією. Осіння пора показала дуже непрактичною для Конвенції США, через те що через два місяці літом, саме в часі найпотрібніших приготувань конвенції, відділи США не діють. Це не тільки здержує працю Централі взагалі, але у надзвичайних випадках, як конвенція, цей час є страчений. Пропоную дату Конвенції США привернути знову на травень. У цім випадку наступна Конвенція відбулася б за два і пів року. Також кінець року не сприяє фінансовій базі конвенції.

13) Видавничий фонд. Видання творів Лесі Українки в англійському перекладі побачило вже світ завдяки патріотизмові і жертвенності та зрозумінню справи членок США. Це видання вже майже виплачене. Зостається до сплати ще \$500, які будуть покриті з продажі книжок.

Надвишка із розпродажі повинна перейти на постійний Видавничий Фонд, з якого можна б кожного року видати книжки та інформаційні брошури. Я вірю, що 9-та Конвенція створить видавничий фонд, започатковуючи його грошми із продажі книжок творів Лесі Українки в англійському перекладі. Видання цих творів вважаю великим досягненням США. Дякую всім відділам і членкам США що цю добру ідею піддержали й дали світові перлину української літератури. Честь Вам і слава, Союзянки.

14) Стипендії США треба поширити та додати ще одну для українознавства, а радше медичну стипендію знести. До цього часу Екзекутива виплатила тільки дві стипендії: журналістики і музики. Панні Маланці Мілянєвич для студіювання журналістики і Любі Головатій для музики, по \$100.00.

15) Діточі садки, школи, вакаційні оселі. Збереження родини є основним завданням українки, особливо тепер, в час фізичного винищення українського народу на рідних землях більшовиками. Численна імїграція в Америці можливо що буде тим резервуаром з якого вийде здорове, сильне покоління для визвольної акції і відбудови зруйнованої України. І якраз виховати це здорове, сильне, національно свідоме покоління — є завданням матері українки у цій вільній країні.

Дуже важливу національну місію виконують українські національні організації, а вже на першому місці такі організації жіночі. Рідне українське шкільництво є основою національного патріотичного виховання. Союз Українок Америки вже в самих початках своєї існування зайняв позитивне становище у справі рідної школи, однак саме його молодість, непрактичність і брак учителів та засобів не довели до бажаного вислідку.

В новому етапі нашої організаційної праці Союз Українок Америки візьметься, я вірю, за цю вельми важну ділянку. Цим разом не треба буде „імпортувати" вчителів фахівців. Вони вже є тут, зорганізовані й готові до праці.

Відділи США, за поміччю свого Проводу повинні взятись за діло організування та до деякої міри фінансування цієї ділянки. Бо хто краще матері відчуває й розуміє потребу доброї, своєї української школи? Цим разом Союз Українок Америки мусить допомогти це діло довести до бажаного успіху.

16) „Наше Життя”, часопис українського жіноцтва, від 1944 виходить кожного місяця і до деякої міри сповнив свою організаційну, освітню, виховну й патріотичну ролю. Кажу, до деякої міри, бо він повинен був виходити бодай 2 рази в місяць, та побільшити свій об'єм. В такому об'ємі, 8

П. О. Лотоцька передає твори Л. Українки в англійськїм перекладі проф. Л. Добрянському, голові УКК

сторінок малого формату раз у місяць, не можна було як слід розвинути кожної ділянки, що обіймає життя громадянки. Часопис „Наше Життя” не мав читача і своїм виглядом, дарма що зміст був яскравий, бо були праці й статті передових українських журналісток, письменниць, фахівців, дві сторінки Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, одна або 2 сторінки в англійській мові, та звіт про працю відділів США, що стануть поважним джерелом для історика української імміграції.

Беручи все те до уваги, вважаю, що 9-та Конвенція одобрить плян переіменувати „Нашого Життя” з газети на місячний журнал, з кольоровою обкладинкою. Кошти цього більше приманливого видання повинні спіратись на річних оголошеннях, яких в журналі можна більше давати, на дальших датках на пресовий фонд відділів США, на передплатах та кольпортжах, що в цьому випадку була б значно побільшена. А кошт видання не буде багато більший як тепер.

17) **Дальша допомога бездомним вигнанцям з Рідного Краю** зменшилася, але не скінчилася. Коли донедавна відділи США допомагали харчами й одягами українським скитальцям в Європі, а значними грошовими датками до Українських Допомогових Комітетів на переселення, та удержування захистів переселенців у своїх місцевостях, то треба ствердити, що це вже до деякої міри зменшилося. Тепер треба нам ще подумати про тих, що потребують ашурансів, які ще можуть виїхати, і тих що їм ні вороття домів ні виїзду з Європи на імміграцію не може бути: Це є старці, хворі, вдови з дітьми, інваліди і т. п. Ашуранси можна ще висилати. Треба тільки доброї волі поодиноких людей, в тому членок США, горожанок Америки, які підписали б запевнення чи то через ЗУАДК чи через Український Католицький Комітет. Треба, і то конечно, рятувати цих людей, бо це наші брати й сестри українці, а ще й тому, що тепер ліквідують табори, гонять людей з місця на місце, та й тому що є загроза війни, страшнішої за минулі. Ми свідомі того, що большевики, а то й самі німці чи австрійці будуть ліквідувати наших людей, коли війна на правду загориться. Ваш підпис, мої дорогі, є всесильний, як горожан Америки. Поможіть! Поможіть зараз!

З кінцем 1948 і в початках 1949 року, після славного Світового Конгресу Українського Жіноцтва, відділи США улаштували у своїх місцевостях віча де промовляла п. Грина Павликовська, тодішня голова СУЖ в Німеччині й делегатка на Конгрес. На цих вічах Ви збирали гроші на **Фонд Матері й Дитини**, а опісля, без спеціально проголошеної кампанії відділи США прислали на цей фонд ще понад \$600. За ці гроші створено під опікою СФУЖО Захист Матері й Дитини у Філадельфії, та вислано багато ашурансів для вдів і сиріт. Не всі з тих ашурансів скористали, бо чимало виїха-

ло вже до Австралії, Канади та інших країн. Але багато таки приїхало сюди. Визначні жінки, менше чи більше заслужені, та жінки селянки але всі як не з дрібними дітьми, то із старенькими мамами. (Докладніше про те говорити-ме п. Лідія Бурачинська у своїй доповіді „Мати і Дитина” завтра, в 2-ій годині).

Всі вони знайшли захист в Домі Матері й Дитини, харч і помешкання, та поміч в улаштуванні свого життя.

Цей захист Матері й Дитини приходиться закривати, бо так кажуть фонди, їх недостача. П. О. Кисілевська, голова СФУЖО, і ми всі члени Управи та Колегії СФУЖО, а також мешканки Захисту цим станом задоволені. Бо ж не тільки нам цього Захисту не вільно тепер закривати, але навпаки, нам треба подбати щоб його задержати, та створити із нього постійний Захист для стареньких, струджених життям, але вельми вартисних і заслужених жінок. Вони минаються, може візьме з пів століття заки ми дочекаємось таких жінок, що дали стільки для України, на полі науки, культури, мистецтва, патріотизму, посвяти. Це наші сеньорки. Ми їх бездомними не зоставимо. А скільки ще вдів із сиротами? Яке їх число, яке їхне горе, яка доля їх жде? Слово за нами, Делегатки: **Постанова цієї 9-тої Конвенції хай буде директивною для нас, США.** А гості Конвенції хай стають до праці із США та допоможуть ці постанови вивести корисним ділом.

18) **Нова праця перед нами, Союзянки.** Може Ви у цій хвилині не зясуєте собі важливості цієї Конвенції і Вашої ролі тепер та в майбутньому. Мати членок в організації на те тільки, щоб дістати від них вкладку і жертву, не є ціллію нашої організації. Союз Українок Америки живе, то значить, його членки активні, працюють, дарма що багато голов уже сріблом досвіду життя вкриті, та дещо змучені боротьбою за життя. Але серце Ваше — що дав би не один народ щоб мав таких жінок? Ті що не були на полі боротьби в Україні, що їх доля інакше судила і вислала зарані за море, помогли своєю працею в США гоїти серця наболілі на ших сестер, що перебули боротьбу. Тому я так вірю що праця, яку намітить ця Конвенція, не буде тяжкою до виконання. Ряди наші скріпляться новими кадрами жіноцтва, у нових відділах США.

Ми є Союз Українок Америки, — історія нашої праці, традиція чверть століття доказує що ми дочки України й дальше служитимемо в рядах Союзу Українок Америки для її повного визволення з під ворожого займанця.

За останні 2 роки наша організація прийняла 5 нових відділів, а саме в Коговс, Н. Й., Амстердам, Н. Й., Шикаго, Ілл., і 2 у Миллвилл, Н. Дж., та навязала звязки із жіноцтвом місцевостей, що запевняють вступлення в наші ряди. Більшість — це нові іммігрантки. Вони передплачують Наше Життя й обзаявившись із США, вже зорганізувалися або

є в стадії організування відділів США.

19) **У моїх поїздках — відвідинах відділів нього й минулого року** я завважала з приємністю поживлення праці, і багато нових іммігранток в рядах США. Я бачила імпрези з гарними програмами, у виконанні високоартисних артистичних сил, я бачила гармонію і співпрацю нових і старших іммігранток. Я бачила зрозуміння й виrozumіння. Вернулася додому повна радості що наші організаційні сили ростуть. Справді, нема у нас кордонів щоб дочок України розділили.

І тому дивлюся в майбутне США з повною вірою у його успіхи. Соломяні вогники, що тут і там спалахують, для США не шкідні.

Впродох 25 років такі соломяні вогні були; Союз Українок Америки видержав тоді мужньо, вів буде сильний і тепер. Ми стоїмо за консолідацію жіночих сил і віримо, що кожна свідомо громадянка солідаризується з цим становищем.

США організація трівка, його фундамент — шире серце, його будівля — праця й вірність ідеї — визволення України й відбудови української незалежної держави.

20) **Молодечі відділи США.** Другий раз в історії США конвенція має сесію молоді. Нам важно прислухатись їхнім нарадам. Їхні відділи мають назву Юкрейніен Джуніор Ліг — Українська Молодеча Ліга. Во-

ни, як зрештою усі відділи США, є автономні у своїм діянні. Історія їх сягає всього 15 років, бо вони ще виростали, оці діти наших матерей союзнок. Союз має тепер 10 відділів молодечих, і мають вони свій англійський відділ в Нашім Житті, який редагує місто-голова панна Олена Мураль. На жаль, майже всі говорять між собою по англійськи, але програма їхня у відділах є українська, культурно-освітня. Вони вимагають ще дуже багато вкладу праці, тому я предложила 9-тій конвенції назначення ще одної місто-голови для молодечих відділів.

Треба скористати з їхнього молодечого запалу, енергії й охоти до праці. Ввійти з ними в тісніший контакт, посилити їхні звязки з новими іммігрантками дорогою товариської співпраці, через улаштування спільних вечорів розваги, вечорниць та рефератів. Треба відновити гуртки плекання рідної мови, українознавства, а рівночасно й гуртки англійської мови для новолприбулих. У цей спосіб скріпимо наші ряди, підховаємо кріпкі, національно свідомі молоді кадри союзнок, які прийдуть на нашу зміну.

На кінець бажаю 9-тій Конвенції як найкращих успіхів і гратуюю відділам США за їхню працю в США для добра й на славу України. Хай Бог благословить і помагає!

Олена Лотоцька.

Список Делегаток на 9-у Конвенцію США

Відділ

1. Катерина Пелешок, Нью Йорк, Н. Й.
2. Юлія Тершавська, Честер, Па.
3. Анна Робертс, Нью Йорк, Н. Й.
4. Марія Марусевич, Нью Йорк, Н. Й.
5. Марія Ленчук, Нью Йорк, Н. Й.
6. Доміцеля Генік, Дітройт, Миш.
7. Анна Хміляк, Рочестер, Н. Й.
8. Анастасія Смеречинська, Рочестер, Н. Й.
9. Єва Корпало, Бронкс, Н. Й.
10. Марія Кравчишин, Клівленд, Огайо
11. Олександра Давидович, Амстердам, Н. Й.
12. Стефанія Пушкар, Філадельфія, Па.
13. Катерина Коцюбайло, Філадельфія, Па.
14. Анна Бодак, Бруклін, Н. Й.
15. Марія Бішко, Бруклін, Н. Й.
16. Білецька-Федуняк, Шикаго, Ілл.
17. Марія Ясінська, Дітройт, Миш.
18. Марія Процак, Елізабет, Н. Дж.
19. Розалія Пусило, Клівленд, Огайо.
20. Неллі Федак, Пітсбург, Па., 1 голос
21. Марія Прокопович, Дітройт, Миш.
22. Анна Настюк, Ньюарк, Н. Дж.
23. П. Слободюк, Ньюарк, Н. Дж.
24. Розалія Вецаль, Вунсакет, Р. Ай.
25. Марія Фецашин, Клівленд, Огайо.
26. Франка Сіділо, Дітройт, Миш.
27. Олена Швед, Озовн Парк, Н. Й.
28. Анна Гізовська, Шикаго, Ілл.
29. Анастасія Рудакевич, Філадельфія, Па.
30. Ангела Банах, Філадельфія, Па.
31. Марія Григорєць, Філадельфія, Па.
32. Павліна Панамаренко, Філадельфія, Па.
33. Анна Мишишин, Філадельфія, Па.
34. Кекилія Гардецька, Філадельфія, Па.
35. Іванна Рожанковська, Філадельфія, Па.
36. Кіра Помилуйко, Бостон, Масс.
37. Юстина Смарш, Бостон, Масс.,
38. Ольга Фостик, Філадельфія, Па.
39. Марія Телятник, Філадельфія, Па.
40. Михайлина Княжинська, Філадельфія, Па.
41. Марія Барановська, Філадельфія, Па.
42. Пелагія Романюк, Філадельфія, Па.
43. Стефанія Креденсор, Філадельфія, Па.
44. Олена Дугляк, Бруклін, Н. Й.
45. Софія Гунька, Рочестер, Н. Й.
46. Єва Бендзек, Філадельфія, Па.
47. Розалія Івахів, Болтимор, Мд.

Привіти 9-ій Конвенції С У А

ТЕЛЕГРАФОВАНІ ПРИВІТАННЯ

Washington, D.C., Nov. 10, 1950
Mrs. Helen F. D. Lototsky, President
Ukrainian National Women's
League of America

Warm greetings to the members of the Ukrainian National Women's League of America assembled in Philadelphia. I hope that by coming together you will find ways of contributing even more than in the past to freedom of the world essential as the basis of peace. Regret an engagement of long standing prevents my being with you on this important occasion.

Mrs. Hiram Cole Houghton,
President, GFWC.

Др. Володимир Галан, ексекютивний директор ЗУАДКомітету, який перебував під час конвенції С У А в Європі, вислав з Мінхен, в Німеччині, таку каблеграму на 9-у конвенцію С У А у Філадельфії:

Пропшу прийняти від європейської дивізії ЗУАДК і всіх українських скитальців в Німеччині Австрії найширші побажання успішної конвенції С У А. Щира подяка за Вашу видатну поміч. Потрібно далі ашурансів, доброї одяжі. Переселення скиталок пайкекушіша проблема. Поміч потрібна негайно, а для цього далі співпраця із ЗУАДК.

Я запевнив усіх що американські українки завжди готові допомогти українським скитальцям.

Українська Жіноча Організація в Австрії пересилає побажання найкращих успіхів конвенції Союзу Українок Америки. (Телеграма прислана з Мінхен, в Німеччині).

Американський Білоруський Жіночий Союз пересилає GRATULACIJA конвенції Союзу Українок Америки. Дай Боже, щоб

скоро, прийшов час щоб українські жінки зібрались у вільній Україні.

Бруклін, П. Ш. 11 листопада, 1950.

Найкращі побажання для конвенції С У А від білоруських жінок.

Жіноча Сенція БАЗА.
Нью Йорк, Н. Ш. 11 листопада, 1950.

Привітання з нагоди 25-літнього ювілею Союзу Українок Америки і найкращі побажання успішної конвенції.

Українська Ліга Молоді Північної Америки
Євген Волошин, президент
Янгстаун, Огайо. 10 листопада, 1950.

Щирі побажання успіху нашій заслуженій організації С У А, яка 25 років трудиться для здійснення українських ідеалів.

Аженевів Жеребнян,
заступниця председателя УНС

Молодечий від. 51 С У А в Акрон, О., пересилає 9-тій ювілейній конвенції С У А щирі побажання найкращих успіхів.

Аліс Тналець
секретарка

Жалуюмо що не можемо бути присутні на конвенції, але бажаємо гарних успіхів і з великими зацікавленнями дожидаємо вісток про успішність конвенції нашого Союзу Українок Америки.

Анастасія Зелно
секретарка 7 від. С У А в Акрон, О.

Найширші побажання з нагоди 25-літнього ювілею і 9-ої конвенції С У А, голові С У А п. Олені Лотоцькій, голові С Ф У Ж О, п. Олені Кисілевській, усім делегаткам і гостям. Хай Бог благословить Вас усіх.

Юстина Смарш, секр.
44 від. С У А в Бостоні

ПИСЬМОВІ ПРИВІТАННЯ

До Союзу Українок Америки, на руки Вповаж. п. Олені Лотоцької Голови Союзу Українок Америки, Філадельфія, Па. Високоповажаві Пані,

З нагоди 25-літнього ювілею, що його так вродисто будете стрічати на дев'ятій конвенції Союзу Українок Америки у днях 11 і 12 листопада у Філадельфії, Союз Українок Канади засилає святочний привіт.

Вітаємо 25-літні роковини почину заснування самостійної української жіночої організації на американським континенті, організації, яка вибрала тяжку, але почесну службу — працю для свого народу.

Союз Українок Америки створивши своє організаційне життя далеко поза межами української землі, бачив і розумів велику місію української жінки у вільній демократичнім світі — бути носіями ідеалів нації перед світом.

Організація Ваша, крім того, поставила на сторожі дому, на сторожі культурних надбань українського народу, на сторожі української душі — жінку, матір, громадинку.

Немає сумніву, що Союз Українок Америки виховав кадри національно свідомої молоді.

А в розбудову Вашого організаційного громадського життя Ви вложили 25 літ невтомної боротьби, змагань і трудів.

І тому в цей радісний та величний день, для всіх членок Союзу Українок Америки шлемо нашій найширші привітання і побажання. Нехай же і надалі Ваша організаційна праця веде Вас дорогою ідеалів служби українському народові. А віра велика хай кришить Ваші сили в майбутньому.

За Союз Українок Канади
Ольга Войценно, голова
Доин Гаврисишин, секретарка
Винніпег, Ман., Кан., 4 листопада, 1950

дівається, що Союз Українок Америки та всі його Вельмишановні Членки та їхні Відділи триматимуть прапор боротьби за права Українського Народу високо, на честь і славу українського жіноцтва та Українського Народу взагалі.

Нехай Всемогучий Господь помагає Вам!

Хай живе Незалежна Українська Держава!

Хай живе Америка, що очолює боротьбу за Права, за Волю всіх поневолених народів світу!

За У.К.К.А.
Дмитро Галичнн, заступник голови
Єва Піддубчишин, секретарка
Юліян Ревай, організаційний референт
Нью Йорк, 10 листопада, 1950.

Об'єднання Українців в Америці "САМОПОМІЧ" просить Вас передати Ювілейній Конвенції Союзу Українок Америки найсердечніший привіт.

Головна Управа Самопомочі вважає, що 25-ліття праці Союзу Українок в Америці залишило незатерті сліди серед американського українського громадянства у підтримці серед нього українського патріотизму та сприяння активною допомогою визвольним змаганням українського народу.

За Головну Управу Самопомочі
Ю. Ревай, голова
Др. О. Фединський, секретар
Нью Йорк, 10 листопада, 1950

Головна Управа Українського Золотого Хреста в Нью Йорку цією дорогою вітає конвенцію Союзу Українок Америки та всіх присутніх делегаток, що зіхалися з громад Злучених Держав, щоб у цьому ювілейному році переглянути минулу працю та намітити плани праці набудуче. Радьте для добра жіночого руху та для помочі поневоленому українському народові. Переживаємо якраз тепер переломні часи, коли всі свободолобні держави й народи з Америкаю на чолі мусять здобути перемогу над комуністичною кровожадною Москвою, або інакше на цій земській кулі запанує насилля, терор і наган засліплених вислужників сатани Сталіна.

Тому тепер не можемо дозволити собі на дрібні порахунки чи задоволення персональних амбіцій, але зорганізовані й зеднані мусимо напружити всі свої зусилля, щоб прийти з найбільшою помічю боротьбі українського народу за повне визволення. Мусимо протидіяти пропаганді ворожій українській справі, обстоювати право українського народу до його етнографічних границь, ширити правду про визвольні змагання українського народу та приєднувати йому приятелів і симпатиків між американцями. Не забувати рівночасно й про культурно-освітню працю, головню між українсько-американським жіноцтвом та про допомогові акції для менше щасливих наших кровних сестер і братів, на еміграції чи в краю, що такої помочі потребують, чи в майбутньому будуть потребувати. І в цьому напрямі бажаємо Вам якнайкращих успіхів.

За Головну Управу Українського Золотого Хреста
Анна Гладун, голова
Павлина Різник, місто-голова
Міра Повх, секретарка
Нью Йорк, 10 листопада, 1950.

Конвенції Союзу Українок Америк Президії, Делегаткам та її учасникам, Головна Управа Співки Української Молоді Америки ссилає привіт та бажає найкращих успіхів тоді цілому народові. Молодечий рід, об'єднані організації чотирьох літер—С У А— гаряче підтримують ідеї С У А та їх спосіб реалізації.

У хвилину, коли відбувається Ваша конвенція, на Рідних Землях іде боротьба за окупантом України, активну участь приймає наше жіноцтво в рядах УПА.

Ми, молодь, з гордістю стверджуємо, що на іміграції українська жінка у своїх чинах і ділах годі тримати прапор піднятий в огні і бою ст бі.

Ми від широкого серця дякуємо жіноцтву із Союзу Українок Америки за оведену велику роботу.

Головна Управа С У А і всі членство, складає щире українське спасної Голові Пані Олені Лотоцькій за щире материнське відношення до нашої організації.

Світай Зізде! Від широкого серця бажаємо Союзові Українок Америки дальших і ще кращих успіхів.

Слава Українським Жінкам!
За Головну Управу С У А
В. Омельченко, голова
Проф. Ю. Бобровський, секр.
Нью Йорк, 9 листопада, 1950

Щиро дякую Управі Союзу Українок Америки за ласкаве запрошення редактора "Українського Квартальника" в моїй особі на Ювілейну Конвенцію та на бенкет Союзу Українок Америки.

Зі широї душі я рад би прибути на це світле свято американського Союзу Українок та перешкоджений моїми обов'язками, я сердечно вітаю цей поважний збір українсько-американського жіноцтва та пересилаю побажання як найкращого розвитку заслуженого Союзу Українок Америки, який вступає вже у друге двадцятип'ятиліття свого корисного існування. Бажаю всього найкращого.

Микола Чубатий, редактор
"Українського Квартальника"

Пропшу Вас привітати ювілейний З'їзд Союзу Українок із 25-літнім відповідальною праці від Редакції двотижневика "Новий Світ".

Редакція "Нового Світу" ліриє, що Союз Українок Америки буде й надалі відгравати передову роль в організації українського жіноцтва в Америці та вести його шляхами жертвенної праці для добра своєї установи й цілого українського народу.

За Редакцію "Нового Світу"
Василь Мудрий
Нью Йорк, 10 листопада, 1950

Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України, щире вітає Світлу Конвенцію українського жіноцтва в Америці та бажає йому якнайкращих успіхів у всіх трудах.

Признаючи повні заслуги української жінки на шляху визвольної боротьби, ми віримо, що українське жіноцтво, зорганізоване в Союзі Українок Америки посиляє свою працю на тому терені і своєю матеріальною та моральною допомогою поможе Воюючій Україні нести важкий хрест визвольної боротьби та лише спричиниться до успішного її завершення, до повної волі, свободи і незалежності Своборної України.

За Головну Управу ООЧСУ
І. М. Білинський, голова
Др. М. Сидор, ген. секретар

Видавництво Редакції "Національної Трибуни" сердечно вітає З'їзд Союзу Українок Америки найкращою творчої праці.

Помагай Боже!
З глибокою пошаною
Видавництво Редакція
Національної Трибуни
І. Вовчун

З усіх сторін світу наслідують до Вас привітання на день 25-літнього ювілею та. Хоч доля розлучила нас фізично, то духового зв'язку ще не втратили. Тому де ми не були б організовані, чи ні — ми духом з Вами і глухих ми закутимах, тим сильніший цей зв'язок і тим більший радіс. Вашим нізованими починанням, Вашими досягненнями, Вашою зведеною постановою, серед дуже невідраєних життєвих обставин, стверховати найдогідніші умовини для зма-

гань за найвищі ідеали нашого народу.

Українське Жіноцтво, відірване від Рідного Краю, перебрало на себе на чужині найважчі і найбільш відповідальні завдання: зберегти світлу традицію батьків і їх віру, бути носіями високої культури нашого народу та на безприкладному героїстві наших борців за волю і право до життя, виховувати нове покоління на до життя, виховувати нове покоління на свідомих сивих нашій Україні.

Чим краще і сильніше буде об'єднане наше жіноцтво по усьому світу, тим легше й успішніше словити воно це завдання.

Тож з безмежних просторів гарячої Бразилії шлю Вам, Високостойні Пані, разом з признанням заслуг за дотеперішню успішну працю — ширі бажання якнайкращих успіхів в усіх Ваших майбутніх починаннях і змаганнях на спільному нам усім шляху до виборення волі і незалежності нашій Страждальній Україні.

Марія Мудрик

Куритиба, Парана, Бразилія
29 жовтня, 1950

Не маю, на жаль, змоги взяти особисто участі у Вашому святі. Вітаю Вас і радію 25-літнім ювілею Вашої успішної праці.

Складаю Вам щирою подяку за розуміння і підтримку, яке я мала весь час, співпрацюючи з Вашою організацією як Голова Об'єднання Українських Жінок на скитальщині.

Теперішнє положення у світі і в Ріднім Краю накладає на Вашу організацію, як передову організацію українок у світі, тяжкі і відповідальні обов'язки перед Батьківщиною і людством.

Бажаю Вам, щоб Ви подолали їх і щоб Ваша організація станула на тій висоті, що сьогоднішня хвиля вимагає.

Нехай Ваші діла стануть золотими буквами в історії нашій Батьківщині — а українська жінка нехай веде перед, як все в нашій історії.

Нехай живе Союз Українок Америки і його Провід!

Ваша

Ірина Павлівська

Винніпег, Ман., Канада
9 листопада, 1950

*

Українське жіноцтво Америки, зорганізоване від 25 літ в одній з найкращих і найовніших українських жіночих організацій — в Союзі Українок Америки, сьогодні може похвалитись успіхами, що ними гордяться весь український народ.

І коли на цій ювілейній конвенції позначується перегляд пройденого шляху, та намічуються шляхи на найближчий час, думки кожної української жінки, кожної

української жіночої організації, линуть до Філадельфії. Голос конвенції буде чутий далеко, на нього ждуть мільйони українок і українців у Рідному Краї і в цілому світі.

Недавно ще, бо після останньої війни, розсіяне по світі й позбавлене прав українське жіноцтво жадібно ловило кожен знак життя Союзу Українок Америки, шукаючи в ньому віри в живучість нашої ідеї, натхнення й стимулу для віднови власного організаційного життя. Тепер коли СУА висунувся на перше місце серед своїх посестер, коли став основою започаткованої світової організації всього вільного українського жіноцтва, його голос набирає тим більшої ваги, його внутрішнє життя виходить далеко поза крайові межі та стає предметом зацікавлення всіх українських жінок.

Працюючи на різних постах у різних українських жіночих організаціях, мала я нагоду безпосередньо бачити наставлення українських жінок та їхній сентимент до СУА і його органу "Наше Життя". Тому хай мені буде вільно при цій нагоді привітати ювілейну конвенцію не тільки від себе, але й від тих усіх українок, що не мають змоги це зробити. Із Союзом Українок Америки влягуться надії українських жінок, що за Лесею Українкою повторюють:

Ні долі ні волі у мене нема,
Зосталася тільки надія одна!

Сердечно бажаю нашій славній ювілянтці, щоб сповнилася ті надії, що на неї покладає українське жіноцтво.

Ірина Книш

Винніпег, Ман., Канада, 6 листопада 1950

Почавши ще з Рідного Краю, довгі роки своєї пильної уваги прикладала я і прикладаю до сьогодні до цієї великої, корисної та вельми важкої діяльності яку СУА веде для кожної української справи.

З глибоким подивом я все гляджу, скільки ревної та тяжкої праці вкладає СУА, щоб здобути добре ім'я для українців серед чужинного світу, та пропагувати потребу визволення українського народу.

Подивляти треба, як гаряче СУА все і всюди обстоює святе право до волі українського народу та рівно стає в його обороні.

Це СУА вислав своїх делегаток на всі можливі з'їзди, імпрези і до різних впливових представниць — та все і всюди, де лише можна і треба було — спішив СУА в обороні українського народу з домаганням волі для нього.

А вже чи не найбільше по жертв дав СУА з усіх жіночих організацій на різні цілі Рідного Краю.

Про ті ширі і шедрі по жертви Союзу

Українок Америки — можуть сказати багато Інваліди. Політичні Вязні, Визвольні Фонди, Вдови, Сироти, Потернівці від пощесей, повені, посухи і т.п.

А вкінці наші вигнанці з Рідних Земель можуть самі сказати про цю велику поміч СУА для них.

Коли розпам'ятує здебільша і лише загально ці великі дії СУА для нашої нації, з глибини душі, виривається:

Дорогі і Милі Сестри! в день Вашого 25-літнього ювілею Вашої корисної праці для нашого поневоленого народу — кликнути — з Канади

Слава Вам Наші Сестри за
Ваші великі дії, Слава!

Свєтєнїя Ситнїк

Винніпег, Ман., Канада.

Ділюся з Вами радісною новиною, що з ласки Божого Провидіння майже всі члени Головного Відділу Матірнього Союзу Українок, після довгих років розпорошення на скитальщині, опинилися в ЗДА.

В почутті відповідальності за ту ділянку народної праці, яку ми з волі багаточисничних мас українського зорганізованого жіноцтва на Рідній Землі очолювали, та сповнені гарячого бажання служити й на еміграції Українській Визвольній Справі, ми рішили приступити зорганізовано до громадської праці.

Відновляємо нашу діяльність не з тою думкою, щоб ослаблювати зорганізовані змагання українського жіноцтва, але щоб їх підсилити. Ми хочемо скріпити їх нашим громадським досвідом, збагатити їх нашою мислю, зберегти в чистоті і розбудувати ідейні надбання попередніх і нашого жіночих поколінь, і таким чином, двигнути наново українську громадянку на ту висоту, на якій вона стояла на Рідній Землі. Ми хочемо зробити з українського жіноцтва сяду еміграційного життя і повноцінного будівничого української долі.

Як і раніше на Рідних Землях, так і тепер, Матірній Союз Українок відноситься з сердечними материнськими почуваннями до всіх українських жіночих Товариств, що працюють згідно з ідеологією українського жіночого руху. Ми радіємо ростом і Вашої організації, з якою довгі роки вязали нас дружні взаємини.

Ювілейній Конвенції Союзу Українок Америки і зібраному на ній жіноцтву пересилаємо ширий привіт та найсердечніші побажання Божого Благословення для дальших зусиль і праці.

Матірній Союз Українок

Мілена Рудницька, голова

Імж. Ірина Шок, за секретарку
Нью Йорк, 8 листопада, 1950.

Пересилаю найширший привіт Дев'ятій Конвенції Союзу Українок Америки та бажаю якнайбагатших успіхів у праці.

Рівночасно зі святом 25-ліття існуван-

ня Союзу Українок Америки я з пошаною схизяю голову перед невиспущою працею тих жінок, членів СУА, що здалека від Рідного Краю, на чужій землі відважно ставули на сторожі духовості української жінки;

що доложили стільки сил і труду для збереження української культури в Америці, що гідно репрезентували українське жіноцтво перед чужим світом та своєю суспільно-громадською працею і пропагандивною роботою ширши відомості про свій народ і його долю, що в почутті великого зрозуміння потреб своєї народи схиляли з великою допомогою потребувачим українцям в час їхнього, важкого вигнання та скитальщини.

Схиляю голову перед великими трудами СУА та рівночасно бажаю, щоб і далі роки унічалили ще і ще більшими успіхами для добра організації українського жіноцтва й українського народу.

Хвальний Дев'ятій Конвенції СУА, що відбуває свої наради в часі, коли історія цілого світу, а українського народу зокрема, стоїть на рішальному закруті, складаю найщиріший привіт і бажання багатьох найкращих успіхів у праці та ділові, здорової об'єднаної атмосфери, яка так конечно потрібна для добра організації українського жіноцтва і народу. Тільки в об'єднанні всіх наших сил і праці зможемо довершити усі великі завдання, які в теперішній рішальній порі стоять перед українським народом.

Уляна Целевич.

Шикаго, 9 листопада, 1950.

Дозвольте мені, новій українці на Заході Америки, яка ще не має щастя належати до Союзу Українок Америки, принести мої ширі поздравлення з нагоди 25-ліття Вашої великої корисної діяльності. Прошу прийняти мою подяку за весь той труд, який принесли Ви за цей час для нашої найбільшої, святої мети, за все що було зроблене Вами для українського жіноцтва і дітей на скитальщині та за ту культурно-освітню і освідомлюючу працю, яку Ви провадите тут, в Америці, в наш першу чергу велике спасібі за видання творів Лесі Українки в англійській мові та за прекрасний часопис Наше Життя.

Бажаючи Вам дальших найкращих успіхів, прошу не забути зате велике завдання яке на всіх українців накладає сучасний момент, а саме: за поборювання московської червоної агітації, яка просякає не тільки періодичні видання, але серйозні праці поважних письменників і вчених і навіть шкільні підручники (історія і географія) для "гай स्कूल".

Маріянка Мельник

Сан Франсиско, Кал.

(Решта побажань буде поміщена в наступним виданні).

Квестіонар СУА на 1951 рік

Ім'я товариства

число відділу

Місцевість

Число членок..... Місячна вкладка

Ім'я голови

Адреса

Ім'я секретарки

Адреса

Ім'я касієрки

Адреса

„Наше Життя“ для відділу посылати на адресу

(тут подати ім'я голови чи секретарки)

Скільки членок передплачує Наше Життя

Писати виразно, особливо адреси, подаючи поштову зону

Замовте собі книжку

САВЕЛІ СТЕЧИШИН

МИСТЕЦЬКІ СКАРБИ УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК

Є це цінний підручник, в яким знайдете інструкції, як вишивати правдивими українськими кольорами, взорами, і що можна вишити для модерної обстановки дому.

Книжка багато ілюстрована вишиваними речами і взорами до відбивання. Є тут обруси із серветками, декоративні подушки, суконки, блюзки, народний стрій, церковні речі торбинки та багато іншого, що кожна господиня бажала б мати у своїй хаті. — Є тут також лекції різних стібів і подані до них ілюстрації.

Кожна українка повинна мати цю книжку у себе вдома і користати з багатства рідного мистецтва та ним прикрашувати свій дім.

Ціна книжки: брошурована \$ 1.75
в оправі 2.50

З а м о в л я т и:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
P. O. Box 3742, Station B, Winnipeg, Man., Canada